

UTRIP OBČINE
LUKOVICA

Rokovnjac

INFORMATIVNO
ZABAVNI
ČASOPIS

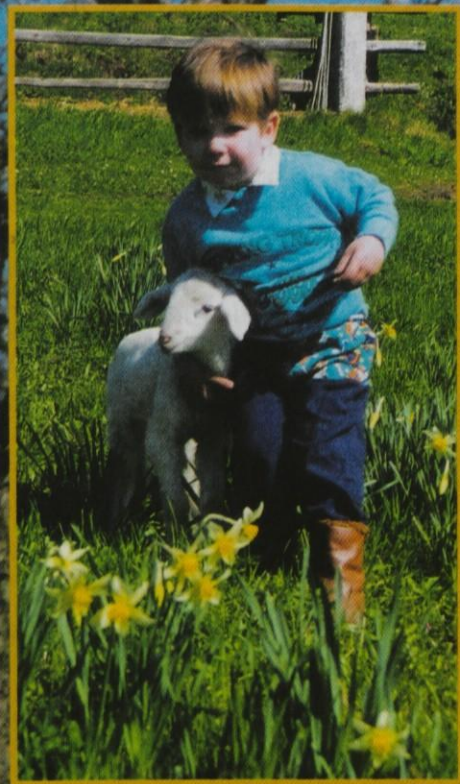

Letnik 2 - št. 4

Mali traven (april) 2000

IZDAJA OBČINA LUKOVICA v nakladi 1550 izvodov.

Želimo vam
lepe
praznike

Pozdravljeni!

Pomlad je dodobra zakorakala v našo deželo in to se opazi tudi pri vašem pisanju. Mehke in ljubeznive teme o naših mamah so zapolnile naš nabiralnik. Vseh člankov na to temo prav gotovo ne morem objaviti, saj bi zapolnili več kot pol časopisa. O drugih stvareh pa niste kaj dosti pisali. Celo šport in pohodništvo čaka boljših časov. Dogajajo se občni zbori raznih društev in zvez, pa najbrž ne želite, da bi o vašem delu pisalo v Rokovnjaču, ker nas ne povabite. Pa tudi vaši člani ne napišejo nič o teh zborih. A zanimivih prispevkov vseeno ne manjka. Občinski svet je sprejel proračun, v katerem pa je bolj malo denarja za Rokovnjača. Nujnost izobraževanja urednikov in dopisnikov se kaže v prepočasni rasti kvalitete našega časopisa. Obveza sedanjega uredniškega odbora pa je tudi izobraževanje mladih dopisnikov, saj bomo z njihovo pomočjo lažje pokrili ves prostor in področja življenja v naši občini. Največje težave nam dela prav sprotno spremljanje dogodkov. Nekateri nam pišete o dogodkih, ki so že davno minili. Na primer o pustnih šemah in celo o kulturnem dnevu. Saj bomo radi objavili vaše članke, vendar jih prinesite uredništvu takoj po dogodku in ne z večtedensko zamudo, saj novi dogodki, ki so se medtem zgodili, zasedejo ves prostor. Rokovnjač bo kmalu dopolnil eno leto. Moral bo dobiti dokončno obliko, to pa pomeni, da bomo morali dobiti zadosti dopisnikov za posamezne tematske sklope, ki bodo stalnica našega časopisa. Pomanjkanje takih dopisnikov je več kot očitno. Še vedno ne pišete o gospodarskih temah, pa tudi kmetovanje v naši občini ne najde svojega glasnika. Študentje in srednješolci pa kot kaže sploh nimajo nikakršnih težav ali pa niso pripravljene pisati. Gotovo je, da se vedno najprej rešujejo stvari, katere so na očeh javnosti in tega bi se morali zavedati tisti, ki težave ne morejo reševati sami. Gospod župan me vsak mesec povpraša, če je kakšno vprašanje zanj. Gotovo je vsem vse prav, saj ga ne vprašate nič. Pred nami so šolske počitnice in v mestih so skoraj povsod pripravljene programi za počitniške dejavnosti otrok in mladine. Našim otrokom prav gotovo ne bi bilo odveč, če bi tudi mi pripravili primerne programe, saj niso nekakšni drugorazredni otroci. Menda obstaja tudi v naši občini društvo, ki ima organizacijo takšnih dejavnosti v svojem programu, ali vsaj programu zveze. Tečaj novinar-dopisnik je program, ki ga predlaga Rokovnjač in ga je pripravljen tudi izvesti. Nagradne igre ste sprejeli, torej jih bomo s pomočjo sponzorjev objavljali še naprej. Pa nasvidenje v naslednji številki.

Urednik

Vsem verujočim želimo, da jim Velika noč prinese mir v srca in domove. Naj jim Vstali da moč za sožitje z drugače mislečimi.

Dan upora proti okupatorju ne praznujejo vsi. Tistim, ki ga upravičeno praznujejo, iskreno čestitamo.

Prvi maj je praznik vseh delovnih ljudi. Praznujmo ga skupaj v upanju, da bo kmalu prišel čas, ko bomo ob poštenem delu lahko vsi v miru živeli brez socialnih podpor. Čestitke vsem delavcem!

Uredniški odbor

Podpis pisma o nameri

PODPIS PISMA O NAMERI

21. marca 2000 so predstavniki Občin Kamnik in Lukovica, krajevnih skupnosti Pšajnovica in Češnjice ter župnije Češnjice podpisali Pismo o nameri graditve mrliške vežice in veroučne učilnice na Češnjicah za potrebe KS Češnjice in Pšajnovica.

Želje krajanov obeh krajevnih skupnosti se bodo začele uresničevati še v letošnjem letu.

Na prostoru stare mežnarije pod cerkvijo na Češnjicah bo postavljen objekt, ki bo z ene strani služil kot mrliška vežica, na drugi strani pa bo učilnica za

potrebe poučevanja verouka in sestankov obeh krajevnih skupnosti. Lokacija je bila izbrana po večletnem iskanju primerne parcele, ki bi ustrezala zahtevam spomeniškega varstva, funkcionalnosti in željam krajanov.

Krajanji bodo sodelovali pri gradnji z dobavo lesa za ostrešje, župnija Češnjice s parcelo, ki jo je dala v brezplačni najem, občini Lukovica in Kamnik pa s proračunskimi sredstvi v štirih letih od leta 2000 do 2003. Sredstva bodo prispevale tudi krajevni skupnosti.

Celotna vrednost del je ocenjena na okoli 27.000.000 SIT.

V. P.

Uredniški odbor:

Člani: Maja Smrkolj, Monika Mohar, Joško Jakopič, Vinko Jeras, Iztok Obreza

Tehnični urednik: Božo Stupica

Glavni in odgovorni urednik: Vili Golob

Lektor: Ivica Ogorevc

Rokovnjač izhaja

v nakladi 1550 izvodov, prejema ga vsa gospodinjstva na dom.

Naslov: Lukovica 46

1225 Lukovica

Tisk: Kočevski tisk

REŽIJSKI OBRAT - PODALJŠANA ROKA OBČINSKE UPRAVE

DELO V ZADNJIH MESECIH

Za režijski obrat kot notranje-organizacijsko enoto občinske uprave je značilen širok spekter rednih in izrednih opravil, ki prispevajo k čistejšemu okolju in izboljšanju življenjskih razmer občanov.

Delavci režijskega obrata poleg vsakodnevnega čiščenja in vzdrževanja hodnikov za pešce, križišč, avtobusnih postajališč in drugih javnih površin izvajajo tudi zahtevnejša tehnična dela.

V zimski sezoni 1999/2000 je bil režijski obrat v stalni pripravljenosti za čiščenje občinskih cest. Tako so delavci ob snežnih padavinah plužili sneg in posipali pesek na nekaterih javnih poteh ter tako prebivalcem višje ležečih naselij omogočili dostop v dolino. Zimsko in letno vzdrževanje cest je spremljalo čiščenje muld in jarkov, katerih skupna dolžina presega 70 km.

Med redna vzdrževalna dela spada tudi čiščenje in popravilo ca. 500 propustov.

Kako je obsežno je to delo, pove po datek, da znaša skupna dolžina vseh občinskih cest (lokalnih cest in javnih poti) preko 140 km.

Z namenom izboljšanja prevoznosti oziroma prometnih razmer na makadamskih cestah smo v minulem obdobju začasno posipali ceste in bankine.

Vzdrževalna dela so nujna tudi na gozdnih in poljskih poteh ter na zaraščenih melioracijskih kanalih, ki jih je potrebno redno kositi.

Režijski obrat je sodeloval pri izgradnji vodovoda Gradišče-Preserje, in sicer z izkopom trase, planiranjem in zasipom vodovodnih cevi.

S postavitvijo osemdesetih prometnih znakov in smerokazov smo poskrbeli za varnejšo vožnjo po lokalnih cestah in javnih poteh.

Sedaj so se dela prilagodila spomladanskemu letnemu času, v katerem ima prednost sekanje vej ob cestah ter košnja stare trave po brežinah in meteornih kanalih. S pomočjo ustrezne mehanizacije delavci režijskega obrata delo opravljajo organizirano in strokovno.

Ne smemo pozabiti, da je režijski obrat v veliki meri pomagal pri odpravi škode, ki jo je povzročilo neurje s poplavami jeseni 1998 in poleti 1999. Trenutno potekajo aktivnosti na področju spomladanskega čiščenja javnih površin, tako da bomo imeli lepšo in prijaznejšo okolico oziroma občino.

Režijski obrat vedno sodeluje tudi pri pripravah na različne kulturne prireditve. Tako poskrbi za plakatanje, okraševanje, nameščanje zastav na objekte in drogove, po končanih prireditvah pa vzpostavlja prvotno stanje.

Iz omenjenega orisa delovnih nalog režijskega obrata je razvidna upravljenost njegovega obstoja.

Oddelek za komunalo

ALI BODO V ŠENTOŽBOLTU DO KONCA IZGRADNJE AVTOCESTE ŠE OSTAJALI BREZ VODE?

V zadnjih šestih mesecih so krajani Šentožbolta in Učaka, ki se z vodo oskrbujejo iz vaškega vodohrama na hribu nad predvidenim avtocestnim predorom v Šentožboltu, že trikrat ostali brez vode, večkrat pa jim je iz pip pritekla rjava tekočina. Izvajalec pripravljanih del je namreč nenačrtovano posegel v območje vaškega vodovoda, pri čemer je prišlo do poškodb cevi, še posebej pa večkratno izpraznenje vodohrama.

Oskrba z vodo je bila še posebej motena v krajšem sušnem obdobju konec marca, ko jo je bilo potrebno celo dovažati s cisterno. Vaščani so zato sklicali sestanek, da bi se dogovorili o rešitvi tega, še posebej za mlade družine in kmete zelo perečega problema. Na sestanku, ki se ga je udeležila krepka večina uporabnikov vodovoda in predstavnik krajevne skupnosti, so na začetku izbrali nove člane vodovodnega odbora, saj prejšnji že nekaj let ni opravljal svoje funkcije. Odboru so dodali še oznako vaški, saj se bo odslej ukvarjal še z ostalimi skupnimi zadevami vaščanov, med drugim tudi z izgradnjo igrišča za otroke, za katero si prizadevajo že skoraj eno leto.

V nadaljevanju sestanka so vaščani skušali navesti glavne probleme, povezane z oskrbo z vodo in se dogovoriti za ustrezne rešitve. Na koncu so sklenili, da zahtevajo skupni sestanek odbora s predstavniki Družbe za državne ceste, Občine Lukovica in Krajevne skupnosti Trojane. Družba za državne ceste je namreč pogodbeno zavezana, da poskrbi za izgradnjo novega vodovoda še pred začetkom glavnih del v predoru, na kar je Krajevna skupnost Trojane že v januarju opozorila občinsko komisijo za spremljanje priprav in gradnje avtoceste. Na sestanku bi želeli spregovoriti tudi o obljubljeni ureditvi levih zavijalcev v Šentožboltu, saj je zaradi obremenjenosti magistralke že zdaj levo zavijanje zelo nevarno in bo postalo še bolj problematično, ko se bodo dela na predoru zares začela.

Poleg tega so vaščani novoizbranim članom odbora naložili nalogo, da poskrbijo tudi za povečanje požarne varnosti, saj se je ob manjšem požaru nekaj dni pred sestankom izkazalo, da bi ognja v primeru, da bi se razširil, zaradi pomanjkanja vode in nedostopa do gasilskih cevi, ne mogli ukrotiti.

Pred iztekom redakcije Rokovnjača je bil termin sestanka s predstavniki DDC-ja in Občine Lukovica že določen in bomo o njem poročali v naslednji številki.

M. S.

112

POROČILO O DELU GASILSKIH ENOT GASILSKE ZVEZE LUKOVICA

- 4. januar 2000 - Sp. Loke; začetni dimniški požar stanovanjske hiše, brez večje materialne škode. Aktivirana osrednja operativna enota - OOE Blagovica.
- 17. januar 2000 - Velika Lašna; gozdni požar, sodelovali operativni enoti - OE Prevoj in Lukovice.
- 21. januar 2000 - Petelinjek; tehnična intervencija ob prometni nesreči, OE Prevoje
- 21. januar 2000 - Podmilj; tehnična intervencija ob prometni nesreči, OE Blagovica

V januarju je bilo opravljeno preko 25 delovnih ur

- 4. februar 2000 - Šentvid; dimniški požar stanovanjske hiše, OE Prevoje
- 25. februar 2000 - Videm; požar avtomobila, OE Lukovica, Prevoje

V februarju je bilo opravljeno preko 18 delovnih ur

- 4. marec 2000 - Preserje; požig vejevja, OE Lukovica
- 13. marec 2000 - Golčaj - Borje; večji gozdni požar v izredno težkih delovnih razmerah. Sodelovali OOE Blagovica in OE Lukovica in Prevoje
- 13. marec 2000 - Gaberje; travniški požar, OOE Blagovica
- 13. marec 2000 - Veliki Jelnik; travniški požar, OOE Blagovica
- 22. marec 2000 - Učak; travniški požar, OOE Blagovica, OE Lukovice in Prevoje
- 25. marec 2000 - Sp. Loke; travniški požar, OOE Blagovica, OE Lukovice in Prevoj
- 26. marec 2000 - Lukovica; travniški požar, OE Lukovice in Prevoj, OOE Blagovica v pripravljenosti.
- 31. marec 2000 - Lukovica; dimniški požar stanovanjske hiše, OE Lukovica

V marcu je bilo opravljenih preko 197 delovnih ur.

SPREJET JE PRORAČUN ZA LETO 2000

V četrtek, 30. marca, je občinski svet na 8. seji sprejel proračun Občine Lukovica za letošnje leto; v veljavo bo stopil naslednji dan po objavi v Uradnem vestniku Občine Lukovica.

Skupna predvidena sredstva proračuna znašajo 945.338.202,00 SIT in bodo v enaki višini razporejena na izdatke. Kljub temu, da je sredstev v primerjavi z lanskim letom več (proračun za l. 1999 je znašal 843.760.598,00 SIT), bo težko zadostiti vsem planiranim potrebam proračunskih porabnikov. Pri pripravi predloga proračuna za 2. obravnavo je odbor za finance upošteval vse pravočasno prispelle pripombe, na seji občinskega sveta pa so svetniki vložili še dva amandmaja. Prvega sta vložila g. Kamilo Domitrovič in g. Janez Kotnik, in sicer glede zagotovitve sredstev za investicije v krajevni skupnosti Prevoje. Drugega je vložila ga. Stana Stopar; predlagala je povečanje proračunske postavke Osnovne šole Janka Kersnika - redno vzdrževanje šol.

Amandmaja nista bila sprejeta, vendar so svetniki sklenili, da bosta oba predloga, ki sta bila zajeta v amandmajih, upoštevana pri pripravi rebalansa proračuna za letošnje leto.

Občinski svet je še pred sprejemom proračuna sprejel tudi zaključni račun proračuna za l. 1999; poslovanje občine v letu 1999 je pregledal tudi nadzorni odbor, ki je ugotovil, da so prihodki in odhodku v skladu s plani in da v odhodkih ni bilo prekoračitev.

Glede obratovanja odlagališča odpadkov v Dobu je poročilo za leto 1999 podal dir. Javnega komunalnega podjetja Prodnik d.o.o. Med razpravo so se pokazali dvomi v verodostojnost podatkov za Občino Lukovica glede količine pripeljanih odpadkov, tako s strani podjetja Prodnik kot s strani samih občanov. V primerjavi z ostalimi občinami, predvsem pa z Občino Moravče, ima namreč Občina Lukovica precej odstotkov več odpadkov. Zato je svet ob tem, da je poročilo o obratovanju odlagališča za preteklo leto potrdil oz. sprejel, zadolžil Javno komunalno podjetje Prodnik d.o.o., da v sodelovanju s podžupanom Občine Lukovica, g. Janezom Hrovatom, pripravi točne podatke za Občino Lukovica, ki bodo odraz realnega stanja oz. deleža odlaganja odpadkov naših občanov na tem odlagališču. Ob tem poročilo so svetniki potrdili še povišanje cen vode, ki ga je s sklepom določila Vlada Republike Slovenije (predhodno soglasje). Tako bo cena vode na našem območju s 1. 3. 2000 povečana za 6 % za gospodinjstva in za 4,3 % za gospodarstvo. S 1. 4. 2000 pa se bo cena vode za gospodinjstva povečala še za nadaljnjih 6,1 %.

Sprejeta sta bila tudi dva odloka: Odlok o odvajanju odpadnih in padavinskih voda v Občini Lukovica in Odlok o oskrbi s pitno vodo v Občini Lukovica. Prvi določa pogoje in način odvajanja odpadnih in padavinskih voda, gospodarjenje z objekti in napra-

vami, ki služijo odvajanju odpadnih in padavinskih voda iz naselij in posameznih objektov, priključenih na javno kanalizacijsko omrežje ter pravice in obveznosti lastnika (to je Občina Lukovica), upravljalca in uporabnikov teh objektov in naprav. Odlok o oskrbi s pitno vodo v Občini Lukovica pa določa pogoje oskrbe s pitno vodo iz javnih vodovodov ter pravice, dolžnosti in odgovornosti lastnikov (Občina Lukovica), upravljalca in uporabnikov (vsaka fizična ali pravna oseba, ki uporablja vodo iz javnega vodovodnega omrežja) v zvezi z dobavo in odjemom pitne vode.

Da bo okolica Marijinega znamenja v Lukovici, ki je razglašeno tudi za kulturni spomenik, urejena, je bil sprejet sklep, da se odkupi zemljišče parc. št. 1/1, na katerem znamenje stoji. Lastnik je podjetje Karo inženiring d.o.o. iz Mengša, ki pa je pripravljeno prodati funkcionalno zemljišče spomenika, seveda po opravljeni geodetski izmeri. To je potrebno tudi zaradi nujne obnove spomenika, ki ga je že močno načel zob časa.

Sprejet je bil tudi program kulturnih prireditev občinskega pomena v letošnjem letu; do konca leta bodo tako iz-

Seja občinskega sveta, marec 2000

Na dnevnem redu je bil tudi predlog sprememb Odloka o kategorizaciji občinskih cest v občini Lukovica; ob sprejemu odloka v l. 1998, ki je opredelil javne poti na območju občine, je bila v naselju Lukovica javna pot. št. 735 - 930, ki poteka od magistralne ceste G I 10 do konca kamnoloma, kategorizirana le v dolžini 302 m, namesto 527 m. Toliko je namreč pot dejansko dolga, zato je bil podan predlog za spremembo njene dolžine oziroma za spremembo odloka. Člani sveta spremembe odloka niso sprejeli, saj so v večini menili, da bi s tem posegli v pravice lastnikov ceste.

Župan je predlagal sprejem sklepa o prodaji poslovnega deleža družbenega kapitala družbe Veterina Kamnik d.o.o.; Občina Lukovica je namreč njen družbenik, in sicer v deležu, ki po delitveni bilanci premoženja nekdanje domžalske občine znaša 1.478.4000,00 SIT (skupni osnovni kapital znaša 25.830.000,00 SIT). Zaradi majhnega so-lastninskega deleža občine, ki pomeni tudi majhno število glasov, s katerimi je občina upravičena do udeležbe pri upravljanju družbe, je župan predlagal njegovo prodajo ostalim zainteresiranim družbenikom.

Sklepa o prodaji občinski svet ni sprejel.

vedene prireditve ob naslednjih praznikih oziroma pomembnih obletnicah: 25. junij - dan državnosti, 4. september - praznik Občine Lukovica, 3. december - 200-letnica Prešernovega rojstva in 26. december - dan samostojnosti.

Odgovorni urednik glasila Rokovnjač je podal poročilo o poslovanju glasila v letu 1999. Izhajati je začelo v mesecu septembru, od takrat pa izhaja vsak mesec. Kar nekaj problemov ostaja nerešenih glede njegovega izdajanja - premajhno število dopisnikov, neresnost in nepripravljenost za delo nekaterih članov uredniškega odbora, pomanjkanje prostorov za delo odbora, predvsem za arhiviranje ter problemi finančnega poslovanja. Doslej namreč še niso uspeli pridobiti finančnih sredstev iz naslova reklamnih oglasov in osmrtnic. Vse to je tudi razlog, da je odgovorni urednik g. Vili Golob podal svojo odstopno izjavo s te funkcije, vendar je po obširni razpravi in obljubljeni pomoči privolil v nadaljnje opravljanje te funkcije. Vsi člani sveta so ob tem izrazili zadovoljstvo, saj je glasilo komaj začelo izhajati in je bilo vse podobne težave pričakovati, zato bi razrešitev urednika in imenovanje novega nedvomno povzročilo zastoj v širitvi kvantitete in kvalitete našega Rokovnjača.

Kamnom v Podmilju

BILO JE ZAPISANO

V prejšnji številki Rokovnjača sem pisal o kamnolomu v Podmilju. Tako po izidu me je poklical ogorčeni bralec, ki mi je zagrozil, da me bo tožil in še kaj, ker pišem take stvari. Razložil sem mu, da sem kot urednik dolžan pisati tudi o nepravilnostih, ki jih opazim, ali pa me nanje opozorijo bralci. Zatrnil mi je, da je zadeva s tem kamnolomom povsem drugačna. Po njegovih trditvah je omenjeni podjetnik veliko napravil za krajevne ceste, kakor tudi druge stvari za Občino Lukovica, ki mu njegovih storitev ni plačala in je tako povsem opravičen izkoriščati rudnine. Zatrnil mi je tudi, da se kamnolom pravzaprav sanira in zapira. Zato tudi dovažata material za zasipanje. Omenil sem mu, da je med tem materialom veliko stvari, ki so okolju škodljive, pa mi je zagotovil, da take predmete dovažajo drugi ljudje. Miniranje in razstreljevanje pa je samo varnostni ukrep, saj bi se sicer lahko skale same zrušile. Krivica, ki naj bi jo s svojim prispevkom storil, mora biti popravljena! Zato sem jeznemu občanu predlagal, da mi podrobneje predstavi svojo resnico. Obljubil mi je, da me bo poklical, tako da bom potem z njim zadevo še enkrat preveril in bolj pošteno opisal stvari. Klica ni bilo in ker se omenjeni gospod ni predstavil, niti mi ni hotel povedati telefonske številke, je tole verjetno edini način, da ga poprosim, da mi omogoči srečanje in popravo storjene krivice. Sicer se bo moral pač sprijazniti z dejstvom, da brez dodatnih informacij lahko pišem le o svojem videnju stvari. Ker ne želim nikomur škoditi, vas, neznan gospod, ponovno prosim, pokličite me in povejte svojo resnico.

V. G.

PONOVO O KAMNOLOMU

Pravzaprav bi lahko rekli, da tokrat ni bila tema kamnolom, ampak so govorili o izvozu in vse mogočih drugih problemih, ki se tičejo življenja v Lukovici. Delni zbor krajanov, ki je bil tudi tokrat sklican brez utemeljene pravne osnove, je bil 15. marca.

Pogajalska skupina, ki naj bi se pogajala o odpravi motenj zaradi izvoza iz kamnoloma, je tudi tokrat vodila zbor. Pravzaprav je zelo odločno in suvereno vodila tokratno zborovanje predsednica pogajalske skupine gospa Ana Zajc. Gostje, s katerimi naj bi se pogajali o spornih zadevah, so prišli z zamudo. To so bili seveda isti predstavniki DARS-a, DDC-ja in sekretar v Ministrstvu za promet in zveze, kot že na predhodnem sestanku. Gospod Uršej je prinesel s seboj dve zajetni mapi, vendar vsebine nismo videli, saj je predsedujoča potem, ko ji je bilo zagotovljeno, da so v mapah projekti, vse goste odslovila, še predno so prišli do sedežev, češ da naj se oni še naprej držijo že prej dogovorjenega, na tem sestanku pa jih ne potrebujemo več. Pohitel sem za odhajajočimi in jih poprosil, z opravičilom seveda, da mi povejo, kako je s projektom v resnici. Pojasnili so mi, da so projekti vsi urejeni, lastništvo zemljišča, kjer naj bi potekal izvoz, pa v doglednem času še ne bo, zato bodo poizkušali dobiti zemljišče v začasni najem. Vendar ta informacija predsedujoče ni zanimala, saj mi je razložila, da naj ne poizkušam nikogar poučevati. Seveda sem potem molče spremljal nadaljnji potek zbora. Težav v Lukovici ne manjka in tako je bilo sprejetih veliko sklepov, o nekaterih so celo glasovali. Ne vem, kateri bodo vse zapisani v zapisniku, vendar sem sklenil vsaj nekatere pomembnejše zapisati za vas, dragi bralci.

Občinski svet sme denar, ki ga dobi od kamnoloma, uporabiti samo za potrebe prizadetih in reševanje problemov v ogroženem območju.

Preplastitev asfaltne prevleke, ki naj bi bila izvedena po prejšnjem dogovoru, ne sme biti izvedena, dokler se ne uredi hodnik za pešce od stare pošte do obstoječega.

Prepoveduje se širitev kamnoloma.

Na plazovitem terenu (v severnem delu Lukovice) naj občina teren pregleda in uredi sanacijo.

V območju L7 se mora urediti pot na parcele, kjer je nekoč obstajala.

Končno naj se uredi kanalizacija.

Svet krajevne skupnosti ne more uporabljati denarja, ki ga dobi od kamnoloma, brez soglasja pogajalske skupine.

V centru Lukovice naj občina odkupi zemljišče od Kmetijske zadruge za ureditev poti v tem delu.

Sprejemali so se še drugi sklepi, vendar nisem povsem prepričan, kateri bodo imeli uradno veljavo in kateri ne, zato sem pač navedel le nekatere. Seveda sem ob tem ponovno izvedel, da se niti krajevna skupnost niti občina ne obnašata pošteno do navzočih krajanov in kraja nasploh. O individualni renti beseda ni tekla, saj je znano, da se v senci zborov krajanov nekateri od njih kar uspešno pogajajo, kljub neizdelanim kriterijem, ki jih zahteva pogajalska skupina.

Naj zaključim z obljubo, da bom še naprej vestno spremljal vse dogajanje v Lukovici, v kolikor mi bo to dovoljeno, hkrati pa preklicujem in razglašam za neresnična zadnja dva stavka s sedme strani prejšnje številke Rokovnjača. Očitno sem ju zapisal v stanju zmanjšane prištevnosti. Se opravičujem!

V. G.

Pod vasjo Trnovče so lovci nabrali kar veliko...

SMETIŠČA V NAŠI OBČINI

V soboto, 8. aprila, so lovci pripravili čistilno akcijo. Čistili so gozdne jarke in ponovno nabrali za več kamionov smeti. Pomagali so jim tudi nekateri učenci osnovne šole, vendar jih ni bilo ravno veliko. Kljub veliki količini nabitih smeti je možno ugotoviti, da odvoz smeti zmanjšuje onesnaženje gozdov. Seveda je še veliko starih smetišč. Na novo pa ljudje največkrat odvržejo rabljene gume, akumulatorje, posode za olje, pa tudi odslužene avtomobile, torej stvari, za katere je potrebno še dodatno plačevati na javnem odlagališču. Na tem področju bo verjetno

bolje, ko bo v nakupni ceni vključena tudi reciklaža omenjenih predmetov in jih bodo morala odlagališča smeti sprejemati brez dodatnega plačila. Največje in najtežje rešljivo pa je smetišče ob magistralni cesti, zlasti na počivališčih.

Očitno je, da upravljalec ceste teh stvari niti ne poizkuša urediti, kot bi bilo potrebno, saj se v jarkih ob počivališčih nahajajo tudi razpadajoče konzerve, kar je nedvomno dokaz, da ta počivališča že zelo dolgo niso bila temeljito očiščena. Teh smeti pa prav gotovo ne odmetavajo naši občani. Toliko zaenkrat v premislek. Stanje na tem področju bomo spremljali še naprej.

V. G.

Materinski dan v Lukovici

MATERINSKI DAN V LUKOVICI

Z lično izdelanimi vabili je odbor za družbene dejavnosti Občine Lukovica vabil matere in tiste, ki jih imajo radi, na osrednjo proslavo materinskega dne. No, naše občanke in občani so zelo sramežljivi, pa jih gotovo zato ni prišlo več kot sto. Drugače pa je bilo s sodelujočimi. Društvo podeželskih žena je poskrbelo, da smo vsi verjeli, da nas imajo rade, in da se nam zaradi njihove ljubezni ni treba bati lakote. Prepolne mize, ki so proslavo podaljšale za nekaj ur, bi zadovoljile še tako zahtevne izbirčnejše. Kot natakarka sta se izkazala dva občinska svetnika, ki pa ju ne smem imenovati, da ne bi kdo mislil, da zganjam politično propagando. Ampak to se je dogajalo po svečanem delu, povedal pa sem najprej, da bo tiste, ki jih

kultura ne zanima, vsaj malo zamikalo, da bi se prihodnjih osrednjih proslav udeležili.

Kulturni program pa je bil za ljubitelje dobrega petja še posebej prijeten. Šentviški zvon je tokrat prepeval samo slovenske narodne pesmi. Na citrah jih je spremljal Tomaž Plahutnik, za vezno besedilo pa sta skrbela Helena in Miha Urbanija, člana Kulturnega društva Janko Kersnik. Na začetku je zbrane pozdravil župan gospod Anastazij Živko Burja. Pa kaj še? Najlepše je bilo to, da smo na koncu lahko koncert Šentviškega zvona odnesli s seboj, saj je posnet na CD in kaseti. Gospod Karel Leskovec, upam, da boste z našimi pevci pripravili še več takih koncertov.

Začel sem na koncu in končujem na začetku, pika torej ni potrebna.

V. G.

PRAZNOVANJE MATERINSKEGA DNEVA V 4. RAZREDU V BLAGOVICI

Vsako leto v šoli praznujemo materinski dan, s tem da povabimo svoje mamice in jim pripravimo program, v katerem se predstavimo z različnimi igrkami, pesmicami. Mamicam naredimo tudi darilca in čestitke.

Letos smo za darilo iz vrvice z različno oblikovanimi vozili izdelali obešanko za rože. Vsak je moral izdelati svoj makrame sam, tovarišica nam je le dajala navodila. Na začetku je izgledalo kar težko, ko pa smo osvojili vo zle, nam je kar hitro šlo. Kdor je hotel, je iz ostankov vrvice in pločevinke izdelal tudi posodico za svinčnike v obliki psička. Lahko pa je to darilce nesel babici. Poleg darilca smo izdelali še čestitke s suhim stisnjanim cvetjem, ki smo jih prav tako izdelali sami.

Tako je bilo vse pripravljeno za veliki dan. Programa pravzaprav nismo posebej vadili, saj smo v letošnjem letu dramatizirali kar nekaj beril, tako da se nam ni bilo potrebno posebno pripravljati. Nekaj dni pred praznovanjem smo malo vadili, posebej za to priložnost pa smo se naučili ob kaseti nekaj popevk o mamicah. Samo eno recitacijo so se posebej morali naučiti tisti učenci, ki ne živijo pri svojih starših. Napisala jo je kar naša tovarišica sama in ima naslov: Moji drugi mami. Marsikateri mami je pesmica priklicala solze v oči. 24. marca smo imeli pouk popoldne.

Darilca smo zavili skupaj s tovarišico zadnji dan, ko smo imeli pouk popoldne in smo nekateri prišli malo prej, da smo lahko pomagali. Prvi dve uri smo imeli še pouk, reševali smo učne liste. Medtem je tovarišica na tablo nalepila v obliki marjetic naše spise o mamicah in napisala vrstni red programa. Tretjo uro smo tako pravzaprav prvič poskusili iti skozi program in ugotovili, da traja kar 40 minut.

Ob štirih so prišle mame. Posedle so, mi pa smo jim zapeli pesmice, z igrali na električne klaviature in od igrali igrice. Z našim nastopom so bile mame zadovoljne, ponosni pa smo bili tudi sami nase, saj nam je šlo tako gladko, kot da bi še in še vadili. Najbolj zanimivo je bilo to, da smo v igrakah sodelovali čisto vsi učenci v razredu. Po nastopu smo dali mamicam darilca, nato pa jim ponudili pivo, ki so ga povečini same spekle.

Ta dan je bil res nekaj posebnega in upam, da bomo tudi v višjih razredih kdaj igrali kakšne igrice, saj rada nastopam.

 Ana Avbelj
4. razred

AVTOHIŠA VESEL

POOBLAŠČENI PRODAJALEC IN SERVISER
ČEŠNJICE 16 B, 1251 MORAVČE

Tel.: 061 731-032

- bogata oprema
- dvojni air bag
- elektro paket
- centralno zaklepanje
- imobilizator motorja

SWIFT 4x4 GU STY
že za **1.970.000.- SIT**

GOTOVINSKI POPUSTI - UGODNI KREDITI
3 LETNA GARANCIJA

MATERINSKI DAN V KRAŠNJI

Vsako leto se spominjamo materinskega dneva, ob tem pa velikega pomena matere v družbi. Že vrsto let na ta praznik pevci iz Krašnje prepevamo v domači cerkvi sv. Tomaža, tokrat pa smo želeli, da bi bilo vzdušje bolj sproščeno, zato smo praznik materinskega dne izvedli nekoliko drugače, bolj pestro in duhovito.

Pesmi, recitali in globoke misli so bile prav na ta dan posvečene praznovanju naših mater in žena ter vsem, ki so ta večer v zelo akustični dvorani gasilskega doma v Krašnji prisluhnili mešanemu cerkvenemu pevskeemu zboru pod vodstvom zakoncev Jelice in Jožeta Zupan. Veliko lepih slovenskih ljudskih pesmi izraža globoke misli o materah in starih slovenskih običajih. Iz veselih obrazov poslušalcev sem razbrala, da nas je bilo prijetno poslušati. Za zaključek smo zapeli že zelo staro pesem »Rož, Podjuna, Zila«, stvaritev koroškega skladatelja Pavleta Kernjaka. Veliko njegovih pesmi je posvečenih prav materam in dekle-

Materinski dan v Krašnji

PRAZNIK MATER IN RAZSTAVA ROČNIH DEL V KRAŠNJI

V nedeljo, 26. marca, so člani kulturnega društva Fran Maslej-Podlimbarski pripravili še eno praznovanje materinskega dne. Eno-dnevno zamudo so si privoščili, ker so si nekateri privoščili obisk osrednje občinske proslave.

Najprej smo si lahko ogledali ročna dela naših krajanek in moram reči, da je bilo zanimivo videti, kaj vse so sposobne narediti. Razstavljenih je bilo precej pletilskih del, pa vezenine in gobelini. Veliko slik in risb v različnih tehnikah kaže, da med našimi

ženskami ni malo takih, ki so sposobne na različnega načina likovnega izražanja. Kulturni program nas je popeljal skozi bogato zakladnico vezane besede. Veliko število mladih se je izkazalo z občuteno interpretacijo. Citrarka iz Kranja pa je z nežnimi zvoki citer dopolnjevala program. Posebno veseli smo bili ženskega dela cerkvenega pevskega zbora, ki so nam zapele dve pesmi. Prvič se je namreč zgodilo, da so cerkvene pevke sodelovale na proslavi v domači šoli, čeravno sicer zbor nastopa tudi drugje. Mogoče bodo na naslednji proslavi sodelovali tudi moški.

Vsekakor je bila proslava vredna poslušanja in razstava vredna ogleda.

V. G.

Materinski dan v Krašnji

tom. Z lepim petjem in recitacijami so prireditev popestrili tudi mladi. Gospe Pavla Pirnat in Štefka Capuder pa sta spregovorili o pomenu družine in materinske vloge v njej. Zares je bila prireditev zelo sproščena, vesela in duhovno bogata, kakor mora biti bogata materina ljubezen, saj se kakor krog nenehno širi in razdaja. V naravi jo lahko primerjamo s prebujajočo pomladjo, ki se v naše življenje nenehno vrača in nam s svojo čudežno močjo vli-va pogum, upanje in voljo do življenja. Kolikokrat izrečemo besedo mati! Ali jo znamo dovolj spoštovati in ljubiti? V ljubezni in dobrih delih iščimo srečo drugega! Vsakdo je na tej prireditvi lahko našel košček pozitivnih misli zase in prijetnega, toplega materinskega pozdrava. Ob koncu prireditve pa smo vse matere in žene odšle s pozdravom in voščilom našega župana gospoda Živka in z narciso v rokah.

Marta Lavrič

Razstava ročnih del v Krašnji

RAZMIŠLJANJE OB MATERINSKEM DNEVU

Materinstvo je dar, je biti posrednik novega življenja, je velika sreča;

je pa tudi skrb, prečute noči in negotovost.

Mati ne more nikdar pozabiti sreče ob spoznanju, da pod njenim srcem bije srce novega, enkratnega in neponovljivega človeka.

Mati ne more pozabiti prvih trenutkov, ko ga je začutila in jo je kot metulj s plahutanjem svojih kril opozoril: "Resnično sem tu. Ne zavrzi me. Ljubi me. Sprejmi me takšnega, kot sem."

Mati ne more pozabiti rojstva, ko ga je prvič zagledala, pa čeprav modrega in krvavega, rojenega v bolečinah. Preplavila jo je hvaležnost, da sme biti posrednica novega življenja; hvaležnost, da je izbrana za sodelavko v božjem stvariteljskem načrtu.

Mati ne more pozabiti njegovega prvega pogleda in nasmeha, prvih glasov, prvih korakov, prvih besed, njegove ustvarjalnosti in korakov na poti k samostojnosti.

Mati ne more pozabiti neskončne spokojnosti otroka, ki je legel k počitku; žarečih oči, ko ji je prinesel rožo in njegove radosti, ko je začutil svojega bratca ali sestrico, ki je še na poti.

Pa je vse to res samo privilegij matere?

V Svetem pismu piše: "Bog je ustvaril človeka, kot moža in ženo ga je ustvaril."

Da, ustvaril ju je, da se medsebojno dopolnjujeta in bogatita v svojih različnostih.

Mož ne more pod svojim srcem nositi otroka, lahko pa se ga vseeno veseli, mu prisluškuje, predvsem pa ljubi svojo ženo.

Mož ne more roditi otroka, lahko pa pri tem stoji ženi ob strani, jo vzpodbuja in bodri, ter se skupaj z njo veseli prvih samostojnih dihov otroka.

Mož ne more biti mati in ne žena oče, lahko pa edino skupaj, v medsebojni ljubezni, spoštovanju in dopolnjevanju ustvarjata dom, ki ga napolnjuje veselje in sprejemanje drug drugega v vseh svojih različnostih. Njun odnos ustvarja ozračje za rast in razvoj otrok. Če je ta ljubeč in spoštljiv, je to otrokom največja dota.

Takole piše neka žena:

"...Moj mož me do danes še nikoli ni pustil niti za trenutek na cedilu. Tiha, ljubeča, dobrodušna duša, ki nikomur v življenju noče in ne stori ničesar hudega, ki ne obsoja, ne sodi, s trdno postavljenimi vrednotami, ki jih ne obeša na velik zvon, ampak jih preprosto - živi. Človek s širokim srcem in pridnimi rokami, kar dandanes ni zanemarljivo.

In da ga opazujete, kako ljubeče bdi nad svojimi otroki. Nad najstarejšo, ki je na pragu pubertete, nad srednjo, ki je razpeta med otroško igro in mislimi na šolo, ter najmlajšo, ki jo komaj nekaj

mesecev staro nosi po stanovanju, ji poje, jo ziblje, ko odhajam po nujnih opravkih v mesto.

To dela brez očitkov, brez sitnobe ali jeze. To zmore le mož, ki ljubi. In jaz občutim to ljubezen na tisoče načinov. V vsakdanjih stvareh, v pogovorih, v nežnostih. Občudujem ga, kako trden je v svoji veri. Nekoč drobnik kot gorčično zrno, zdaj pa taki, da bi gore premikal. Sicer brez besed, a čutim jo, ko le s svojim zgledom vzgaja svoje otroke. Brez neplodnega besedičenja je vsem v družini svetilnik v vsakdanjem življenju. Zaradi vsega tega ga preprosto ljubim. Zdaj vem, da si žena služi nebesa po možu in mož po ženi..."

Ob tem pismu pa se vprašamo lahko tako možje kot žene: "Ali se znamo vživljati drug v drugega, se sprejemati v vsem, si prisluhniti in videti najprej tisto, kar je dobro."

Takšen medsebojni odnos je možen, če se vedno znova odločamo zanj. Možen, če se zavemo, da smo kot ljudje omejeni in znamo sprejeti napake drug drugega ter si odpustiti. Kateri sozakonec drugega namenoma in hote prizadene? Velikokrat pa drug drugega ranimo ravno takrat, ko naredimo nekaj v najboljši veri, da je dobro. Zato se ne prenehajmo vživljati drug v drugega!

In, ali otroci niso vredni vsega tega?

Kdo bo skrbel za otroke, če ne starši?

Pa vendar živi med nami mnogo družin, ki so v svoj dom pripravljene sprejeti otroke, ki iz kakršnihkoli razlogov njihovi starši ne morejo skrbeti za nje. To so rejniške družine, kjer otroci lahko najdejo ljubečo roko in topel dom.

In nenazadnje: Blagor strehi, ki pokriva hišo, ki ni samo zid, ampak jo napolnjuje lepota domačega ognjišča. Blagor hiši, ki je dom. Dom, kjer drug drugega sprejemajo takšne, kot so, si zaupajo in med seboj pomagajo, ter so drug drugemu v oporo. Dom, kjer se ljudje smejo veseliti in jokati, kjer si znajo po prepiru seči v roke, kjer znajo vračati hudo z dobrim. Dom, kjer živi več generacij, kjer so stari starši v pomoč mladim in kjer so onemogli in bolni deležni skrbi in ljubezni vseh ostalih. Dom, ki je varno zavetje vsem, kjer skupaj molijo in pojejo, kjer so skupaj za mizo pri obedih in pogovorih. Dom, ki je kot toplo gnezdo, kamor se z veseljem vračajo ptice tudi potem, ko so iz njega že odletele.

Naj zaključim z mislijo Philla Bosmana, ki pravi:

"Kjer ljudje živijo drug z drugim in drug za drugega,

postane tudi najrevnejša hiša prijeten dom."

Pavla Pirnat

ZA MAMICE

V petek, 24. 3. 2000, so bile mamice naših otrok povabljene v šolo na praznovanje materinskega dne. Jaz sem bil eden izmed treh očkov, ki sem bil na tem praznovanju v 4. razredu. Za dobrodošlico so nam zapeli pesmico z naslovom Kako raste mama, nato pa so nam zaigrali 4 igrice in med vsako igrico so zapeli pesmico. Najbolj mi je bila všeč igrica z naslovom Revolucija v kraljestvu bonbonov, ker je bila zelo duhovita in ker je deček, ki ima rad bonbone, poskušal, kateri je najboljši. Zanimivo je bilo tudi to, da so nastopali vsi učenci. Na koncu so svojim mamicam dali darila, ki so jih naredili sami. Vsa pohvala učiteljici in vsem učencem, ki so pripravili tako lep program.

Štefan Cerar

MATERINSKI DAN V BLAGOVICI

V petek sem se udeležil proslave materinskega dne, v četrtem razredu v Blagovici.

Te slovesnosti so se udeležile matere otrok in trije očetje. Učenci so zapeli veliko lepih pesmi in nekaj igric plesali. Mamicam so pripravili darila in voščilnice za njihov praznik. Nastop mi je bil zelo všeč. Mamice so prinesla s seboj tudi piškote in pecivo, ki so ga same spekle. Pohvala velja tudi tovarišici Mileni za tako lep program. Želim si še veliko takih prireditev!

Jože Ovkelj

PUDOKO
CEMENTNI IZDELKI
d.o.o.

IZDELUJEMO:

- cvetlična korita, fontane
- elemente za ograje
- elemente za brežine
- tlakovce, plošče
- robnike
- tople grede, kompostnike
- kamine, umivalnike
- mulde, galanterijo

NUDIMO TUDI MONTAŽO ZA TLAKOVCE,
ROBNIKE IN OGRAJE

1225 Lukovica, Vrba 7, tel. 061/735 408

POGOVOR Z IRENO POGAČAR - lastnico frizerskega salona v Šentvidu

Irena Pogačar je lastnica edinega frizerskega salona v naši občini in z njo sem se pogovarjala o njenih začetkih, načrtih, stanju v stroki in sodobnih trendih oblikovanja pričesk.

Kako se je začela vaša poklicna pot in zakaj ste se pravzaprav odločili postati frizerka?

Ko se je bilo potrebno odločiti za poklic, sem le s težavo izbrala. V osmem razredu sem želela postati policistka, a v tistem času so dekleta morala imeti najprej dokončano kako drugo srednjo šolo in tako sem se odločila, da se najprej izšolam za frizerko. Že po končanem osmem razredu sem med počitnicami delala v salonu znane ljubljanske frizerke Mete Podkrajšek, kjer se je dogajalo veliko zanimivega in tako sem že po enem mesecu vedela, da sem našla svoj poklic. Poklic frizerja je namreč zelo dinamičen in ustvarjalen.

Kako pa ste prišli do svojega salona?

Pri Podkrajškovi sem nato tri leta opravljala obvezno prakso, potem sem bila pri njej zaposlena še štiri leta, leta 1990 pa sem šla na svoje in opravljala frizerstvo na domu. Junija 1993 sem odprla svoj frizerski salon v Šentvidu 33. Trenutno imam zaposleno še eno frizerko, pri meni pa se učita dve dijakinji drugega letnika.

Kakšna je struktura vaših strank, kdo vse prihaja v salon in od kod?

Glede na to, da sem prej delala v Ljubljani, imam veliko rednih strank iz različnih koncev Slovenije. To, da imam stranke tudi iz oddaljenih krajev, je zame potrditev, da kvalitetno in dobro delam. Na splošno sem z obiskom kar zadovoljna, pogrešam pa več domačinov.

Konec leta oziroma na začetku naslednjega leta načrtujete odprtje salona v Domžalah. Zakaj ste se odločili za razširitev dejavnosti?

Glavni razlog za nakup lokala je bil ta, da sem želela imeti nekaj svojega, tukaj imam namreč lokal v najemu, a ga nameravam obdržati. V Domžalah je tudi večja možnost naključnih strank, mesto je le bolj prehodno, zaradi česar je situacija drugačna kot na podeželju.

Kaj mora po vašem mnenju imeti tisti, ki se odloči za frizerski poklic?

Za dobrega frizerja je potreben talent, seveda se da veliko tudi naučiti, a je v to potrebno vložiti ogromno truda. Kdor je na praksi, mora imeti smisel za opazovanje in biti zelo prizadeven. Rada bi pa ob tem povedala, da mene in tudi večino mojih kolegov moti to, da prihajajo v salone povpraševati po prostem vajeniškem mestu namesto učencev samih njihovi starši. Zdi se mi, da nekdo, ki ne more poskrbeti zase, ne more vzpostaviti dobrega odnosa s

stranko. Poleg tega je zaskrbljujoče to, da se mnogi za ta poklic ne odočajo iz veselja, temveč na podlagi slabšega učnega uspeha v osnovni šoli, kar gotovo ni prav.

V svetu je obisk frizerja neke vrste statusni simbol, pri nas pa obstajata dve skrajnosti - nekateri obiskujejo frizerje zelo pogosto, drugi pa na pričesko ne dajo zelo veliko. Kakšen je vaš komentar stanja v slovenskem frizerstvu?

Ko se pogovarjam s svojimi kolegi, ugotavljam, da je situacija že v Domžalah povsem drugačna kot v Ljubljani, kaj šele na vasi. A kljub temu bi ljudje na splošno lahko dali več na pričeske, še vedno opažam veliko uničenih las, premalo je živahnosti in raznolikosti, tudi barve so stalno iste.

V ceno frizerske storitve ni vštetu le striženje, barvanje, sušenje las, temveč tudi lasna kozmetika, ki jo frizer uporablja, in svetovanje. Koliko časa vi namenite svetovanju?

Ob tem bi rada pojasnila to, da mora frizer stranko oceniti že, ko ta vstopi v salon, saj ji le tako lahko oblikuje pričesko, ki ji ustreza. Pri nas se stranke premalo poslužujejo možnosti, da pridejo k frizerju le na posvet. Pogosto bi si kakšna stranka rada spremenila barvo las, a si je ne upa, ker nima pravega dokaza oziroma potrditve, da ji bo določen ton res bolj ustrezal. Frizer mora svetovati takšni stranki, ne glede na to, ali bo navsezadnje koristila njegove usluge ali ne, saj ji s tem daje občutek zaupanja. Ceno frizerske storitve pa oblikuje tudi dodatno strokovno izpopolnjevanje, revije, ki jih stranki ponudiš v salonu, znanje, ki ga imaš in zato je zame največje zadovoljstvo, ko stranka zapusti salon zadovoljna. Zadovoljna pa je zato, ker sledim trendom in jih prilagam posameznim strankam. V dobrih frizerskih salonih uporabljamo izključno izdelke, ki so namenjeni frizerskim salonom, to so pro-

fesionalne linije, ki pa so seveda mnogo dražje od linij za široko potrošnjo. Poleg tega je v ceno vštet čas, saj danes, na primer, popularno barvanje s folijo traja tudi po eno uro.

Poleg dela v salonu ste tudi demonstrator za blagovno znamko Schwarzkopf. Mi lahko kaj več poveste o tem?

Zelo sem vesela, da sem jaz tista, ki se prva pri nas seznanim z novostmi. Vedno, ko da podjetje na trg nove pripomočke, grem na tečaj na Dunaj in ko se vrnem, drugim kolegom posredujem pridobljeno znanje. Te predstavitve običajno potekajo v sklopu Obrtne zbornice ali pa se frizerji zbirajo po regijah, pri čemer da kdo med njimi na razpolago svoj salon. Včasih svetujem tudi po telefonu, če imajo kje težave z uporabo kakega produkta. Na tak način se zelo pogosto srečujem z drugimi kolegi, saj tudi na splošno veliko sodelujemo.

Za konec pa bi vas prosila še, da predstavite trenutne smeri v frizerstvu.

Trendi so gladek las, čim bolj čiste linije in večbarvnost. Moderni so naravnini, a topli toni. Vrača se blond, rjavi peščeni toni. Vračajo se osemdeseta leta, doba punka, skuštrane, resaste frizure. Kaj pa trajno skodrane pričeske? Ne, te se še ne vračajo, ker trajno kodranje in barvanje ne gresta skupaj. Las namreč ne prenese obojega. Sicer pa trende ustvarijo oblikovalci, ki pričeske prilagajajo stilu oblačenja. V svetu narekujejo modo vodilni frizerji, kot na primer Toni&Guy, sama pa jo spoznavam na različnih prireditvah. Ena izmed glavnih je jeseni v Londonu, v zadnjem času tudi pri nas vodijo seminarje znani frizerji iz tujine. Sicer pa ima vsak frizer svoj stil. Sama želim s svojim načinom dela strankam omogočiti, da bi bile čim bolj svobodne in da bi čim manj časa porabile za urejanje svoje frizure.

Maja Smrkolj
foto: Rado Gostič

ZAIGRALI, ZAPELI IN ZAPLESALI SMO GASILKAM GZ LUKOVICA

Ob besedi marec takoj pomislimo na pomlad, na praznovanje dneva žensk in na materinski dan. V zadnjih letih je največ prireditev ob koncu marca namenjenih prav praznovanju materinskega dneva.

Ženske iz GZ Lukovica pa naj bi imele konec marca svoje, zdaj že 3. srečanje. Letošnji gostitelji so bili PGD Blagovica. Srečanje je bilo 1. aprila, in sicer v dvorani kulturnega doma v Blagovici.

Za kulturni program so članice PGD Blagovica zaprosile učiteljice iz Podružnične OŠ Blagovica. Ker smo pred tem v šoli praznovali materinski dan, smo nekaj točk nabrali kar iz programa, ki smo ga pripravili po razredih za mamice, nekaj pa so se učenci naučili prav za to priložnost, tako da se je kar hitro nabralo točk za skoraj uro programa, ki sva ga vodili Marija Arh in Milena Igljič.

Kar 26 učencev je sodelovalo na prireditvi z različnimi točkami: četrtošolki Karmen in Lea sta najprej odrecitali pesmici o tem, da bi radi postali gasilki, ko odrasteta. Na električnih klaviaturah so predstavile nekaj skladbic tretješolka Karmen in četrtošolke Ana, Sara in Jasmina, ki obiskujejo učne ure pri g. Bučevcu. Zborček desetih učencev je zapel nekaj narodnozabavnih pesmic o mamicah: Kako raste mama, Mati, Obriši solze mama in Mamica je kakor zarja. Deset učencev iz 2. razreda je zaigralo priredbo pravljice Rumena kapica in učeni volk, kjer volk, namesto da bi babico pojedel, pripravi presenečenje v obliki nastopa za babico. Četrtošolci so zaigrali še kratek skeč Prizori iz življenja stvari. Rokavica in Nogavičnik imata zmenek, žal pa morata vzeti s seboj brata oz. sestro. Zaplete se že pri predstavljanju, saj se znajo rokavice le rokovati, nogavice pa nogovati. Problem se na

koncu le reši v prid zaljubljenec. Vse učenke od 1. do 4. razreda, ki obiskujejo pri Špeli krožek plesnih vaj na šoli, pa so zaplesale na melodiji Štorklje ter Zvončki in trobentice. Program je napovedoval z veznim tekstom četrtošolec Tadej, ki je že na raznih prireditvah dokazal, da mu to delo še posebno leži, saj lepo, glasno in estetsko pripoveduje.

Vse prisotne gasilke so zelo pohvalile program in čeprav je trajal skoraj celo uro, je bil dovolj pester in razgiban, da so mu ženske z zanimanjem sledile. S svojim nastopom smo bili zadovoljni tudi sami, še posebej pa smo bili veseli, da sta nam prislunila tudi predsednica GZ Slovenije za ženske, g. Marija ?????? in župan občine Lukovica, g. Živko Burja.

Zahvaljujemo se organizatorjem za povabilo k sodelovanju in za postrežbo ob koncu nastopa.

Za OŠ Blagovica: Milena Igljič

BIL SEM NAPOVEDOVALEC

Na srečanju gasilk sem bil zadolžen za napovedovalca. Nastop je trajal dobro uro. Vezno besedilo mi je napisala naša tovarišica. V razredu smo imeli kar avdicijo, ko je tovarišica iskala tistega, ki bi napovedoval program. Najprej je več učencem dala brati tekst, toda ves čas se je držala nekaj kislo, ko pa sem začel brati jaz, se ji je obraz kar nasmejal. Določila je mene. Bil sem zelo vesel. Še sedaj se spominjam, kako je me je morala tovarišica nagovarjati, da sem lani sodeloval pri dramskem krožku. Strah me je bilo. Ko sem nastopal prvič, sem imel tremo, zdaj pa je nimam več toliko. Tudi v soboto je nisem imel, no, čisto malo. O vsaki točki, s katero so nastopili moji sošolci ali učenci nižjih razredov, sem moral nekaj povedati. Čeprav sem samo napovedoval, so ploskali tudi meni.

Na nastopu mi je bilo všeč, saj sem se počutil, kot bi bil na televiziji.

Tadej Urbanc
4. razred

NASTOPALA SEM

V soboto, 1. 4. 2000, smo nastopali na srečanju gasilk. Ker je bil nekaj dni pred tem materinski dan, smo jim pripravili program za ta praznik.

Jaz sem kar precej nastopala, saj se sodelovala skoraj povsod. V pevskem zboru sem pela pesmice o mamah. Igrala sem v igrici Prizori iz življenja stvari. Bila sem sestra Nogavica in sem bila obuta v velikansko nogavico. Igrica je zelo smešna, saj v njej nastopajo nogavice in rokovice kot ljudje. Igrala sem tudi na električne klaviature dve pesmici: Five hundred miles in Moritat. Ob zadnji skladbici je še gospod župan tleskal s prsti ritem. Ob tej pesmici so se vsi razživeali, ne samo gospod župan. Sodelovala pa sem tudi v plesni skupini. Najprej smo učenke tretjega in četrtega razreda zaplesale na melodijo Štorklje, potem pa še vse učenke naše šole, ki hodimo k plesnim vajam na melodijo Zvončki in trobentice.

Za vsako točko so nam gasilke ploskale in nas po nastopu zelo pohvalile. Prvič sem nastopala na odru v tej dvorani. Bilo mi je kar všeč, le oder je malo premajhen.

Sara Pustotnik
4. razred

Zaigrali in zaplesali smo jim

Predstava Habakuk

HABAKUK

Pevsko društvo Šentvid pri Stični, gledališka skupina Vidovo je prvega aprila preizkusila lukoviško publiko. Preizkus ni uspel. Morda je bil kriv datum! Vreme prav gotovo ni vabilo v naravo. Morda bi morali v predstavo vključiti obdaranje ali vsaj pogostitev. Prav gotovo bo potrebno misliti na kaj takega, če bomo hoteli napolniti dvorano v Lukovici.

Pa pustimo obiskovalce, ki jih ni bilo, in zaploskajmo tistim, ki so ta sobotni večer poskrbeli, da smo zaljubljeni v kulturo vseeno uživali. Prijetna veseloigra Habakuk je precej zahteven projekt za amaterske igralce. Pevske točke, ki niso redke, zahtevajo močne in čiste glasove. Razgibano dogajanje na odru pa izkušene igralce. Zvočna oprema s posebnimi efekti pa doda predstavi potrebno barvitost. Zanimiv je bil harmonikar, ki je spremljal vse pevske točke v živo. Neizkušenost mlajših igral-

cev je prispevala prijetne nerodnosti, ki niso pretirano motile celotne predstave. Tudi tonski tehnik je poskrbel za dodatni smeh, ko je v času, ko bi morali slišati zvok aviona, predvajal ptičje petje. Smejali smo se seveda zato, ker se je glavni igralec vseeno prestrašeno sklonil. Vsekakor Janez Kastelic, ki je igral Habakuka, zasluži vso pohvalo za svojo igro, kakor tudi Anica Čeh, Franjo Čuček in Vali Krištof. Slednji je le malo nagajal spomin. Nadvse pa nas je s svojo igro navdušil Karel Hrilbar, ki bi za svojo vlogo Vogrinovega Janeza prav gotovo zaslužil nagrado, pa četudi bi mu konkuriral njegov vzornik Rifle. Skratka: predstava je bila prijetna in zanimiva. Veseli bomo, če nas bodo igralci iz Šentvida še kdaj obiskali. Upam, da bo takrat obisk boljši, saj je borba za kvalitetnejše življenje v Lukovici na višku in sem po vseh znanih merilih sodi tudi kultura.

V. G.

Na področno srečanje

KUD FRAN MASELJ PODLIMBARSKI KRAŠNJA

Še enkrat se vam iskreno zahvaljujemo za prijetne urice, ki smo jih preživeli v osnovni šoli v Krašnji. Tako majhen kraj in tako majhna šola, pa toliko odprtih - dobrih ljudi.

Veseli smo bili vašega povabila in radi smo prišli v vaš kraj. Začetna trema je bila premagana že po zapeti Zdravljici. Zlahkoto smo izvedli celoten program, saj smo začutili, da smo med prijatelji.

Želja vsakega nastopajočega je doživeti pristen stik s poslušalci in tega smo pri vas ob otvoritvi Ex Tempore 1999 Krašnja in praznovanju Prešernovega dne tudi doživeli.

Nastop pri vas nam je ostal v najlepšem spominu, z željo, da nas še kdaj povabite medse.

Zahvaljujemo se vam in vsem vašim sokrajanom, ki ste bili naši nepozabni gostitelji.

Predsednik društva
MPZ Litostroj
Alojz Gruden

Pred nekaj leti je dobro poznano avto šolo D.U. iz Domžal vzel pod svoje okrilje mladi in obetavni Marko Lončar iz Šentvida pri Lukovici ter pričel z delom. Med tem je poleg velikega števila zadovoljnih novih voznikov uspel pomladiti tudi vozni park z novimi vozili. Odločil se je za preizkušeno znamko vozil in tako ima sedaj vsa vozila iz programa volkswagen. Vozil mu ni bilo potrebno voziti na predelavo, ampak so mu dodatne komande proizvajalca Veigel montirali kar v servisu Debevc iz Mengša. Upajmo, da bo avto šola Lončar pripomogla tudi k večji varnosti v prometu na območju Črnega grabna, saj če bodo kandidati tako dobri kot so oni, potem je uspeh zagotovljen.

NA PODROČNO SREČANJE

Mladi krašnjiški šolarji so pripravili zanimivo igrico o zapostavljeni knjigi. Selektor regijskega srečanja gospodarstva Peter Militarov si jo je ogledal. Najprej nam je povedal, da je takih skupin kar precej, vendar režiserji premalo verjamejo v svoje mlade igralce ali pa si ne vzamejo zadosti časa za vaje. Tako je veliko predstav gledališko in igralsko neizdelanih. Mlade Krašnjane pa je povabil na področno srečanje gledaliških skupin, ki bo na Jesenicah. Čestitamo! Ob takem nadaljevanju kultura v Krašnji ne bo zamrla.

Počitek pri vzponu na Komno

TURNO SMUČANJE NA KOMNI

Ko pride marec, postajamo nekateri planinci na naši šoli nekoliko nemirni. Bliža se čas za novo doživetje. Kar nestrpno pričakujemo že celo šolsko leto, se bo končno uresničilo. Vabijo nas zasnežene poljane v objemu Julijskih Alp, pričakujejo nas na Komni, v koči pod Bogatinom.

Letos se je zbralo enajst učencev: Andrej, Urša, Barbara, Janez in Tin iz 2. razreda ter Marko, Rok, Miha in Polona iz 3. razreda. Le David in Jure sta starejša, pa tudi tako izkušena, da bi lahko že sama vodila »odpravo«, saj sta bila letos že petič na turnem smučanju.

V koči na Kraju, pod Bogatinom, smo imeli topel dom. Prijazna oskrbnica in kuharica sta nam bivanje polepšali z okusno hrano. Ker smo bili edini gostje kočice, smo nemoteno izvajali delavnice, predavanja in družabne igre. Dejavnosti so potekale po programu: turni spust po dolini Gracije, izdelovanje igluja in skakanje na smučeh. Žal pa smo morali

zaradi padavin turo na lepo Komno in nočni pohod prestaviti na naslednje leto. Čas, ko je zunaj padal sneg, smo izkoristili za tekmovanje v kvizu (o 1. svetovni vojni na tem ozemlju, oprema turnega smučarja, vse o nevarnostih pozimi, orientacija, planinski vozli...).

Preživeli smo prijetne dni. Prav gotovo se naslednje leto zopet odpravimo. Zahvaljujoč nekaterim sponzorjem, je bilo naše bivanje cenejše in bolj veselo. Zahvaljujemo se občini Lukovica za brezplačen prevoz s kombijem, naši šoli za diapozitive ter gospodu Juteršku za nagrade, ki smo jih podeljevali ob tekmovanjih.

Organizator tabora Tadeja Češka

Sobota, 25. 3. 2000

Ob 8,00 smo vstali, se oblekli in igrali karte. Čez nekaj časa smo šli na zajtrk. Ob 10,00 smo se odpravili na prvo turno smuko. Startali smo na Kraju in se odpravili proti Bogatinskemu sedlu. Pri drugi markaciji za turne smučarje smo se spustili v dolino in se po drugi poti vrnili nazaj na Kraj. Tam smo naredili skakalnico in nekaj časa skakali. Potem smo šli na kosilo. Za kosilo smo imeli zelje, meso in »tenstan« krompir. Po kosilu smo imeli počitek. Med počitkom je komisija ocenila sobe. Čez nekaj časa smo šli delat iglu. V narejenem igluju smo zapeli pesem. Potem smo šli zopet skakat. Spet so padali novi rekordi. Ko smo prišli v kočico, smo se preoblekli in dali mokre obleke sušit. Pred večerjo smo imeli še analizo ture in zapisali smo v knjižice.

Tako se je začelo naše prvo turno smučanje

MIKE URBANIJA ŽE OSEMNAJSTI

Mladi tenisač iz Lukovice napreduje. Njegov trener Darjan Trojar zagotavlja, da je njegov varovanec Mike Urbanija delaven in prizadeven. Napredovanje mora biti postopno, da se ne bi tenisa zasitil. Sedaj je že na osemnajstem mestu na državni lestvici za svojo kategorijo. Sedaj je postal igralec ekipe Breskvarjeve teniške akademije. Turnirji, ki jih bo igral poleti, ga bodo ob dosedanji zavzetosti pripeljali blizu vrha na lestvici v njegovi kategoriji. Sedaj skrbiva predvsem za kondicijo, pravi Darjan, pa tudi sprostitve je potreben. Veliko morata še delati. Sedanjost je obetavna. Z vztrajnostjo se tudi sanje uresničijo.

V. G.

BADMINTON

Tudi v kasnejših letih je priporočljivo veliko gibanja. Posebno v določenih poklicih. Žal se premalo gibljemo in s tem premalo skrbimo za svoje telesno počutje. Odlična oblika rekreacije, ki poleg dobre telesne pripravljenosti zahteva tudi gibčnost in eksplozivnost, je našla svoje mesto tudi v vrstah policije. Tako je tudi letos pod odlično organizacijo PP Center in pod pokroviteljstvom MNZ potekalo državno prvenstvo v badmintonu. Zaradi velike udeležbe in odziva tudi pokroviteljev nameravamo naslednje leto prvenstvo organizirati v obliki mednarodnega tekmovanja, seveda pa bo vse odvisno od tega, kakšen bo odziv pokroviteljev. Letošnje tekmovanje so podprli tudi sponzorji iz občin Domžale, Kamnik, Lukovica, Mengeš.

D.J.D.

David, 5.b razred

Spretnosti Klemnu ne manjka

ŠTART SEZONE V MOTOKROSU

Lukovica in njena okolica je bila dolgo poznana po vrhunskih motokrosistih. Zadnjih nekaj let pa na vrhu razpredelnice slovenskega državnega prvenstva ni bilo naših dirkačev. Mladi up pa smo dobili v komaj 9-letnem Klemnu Gerčarju iz vasi Dupelneje, ki se je lani prvič pomeril v državnem prvenstvu (ko je dopolnil starostno mejo 8 let) v razredu podmladek do 60 ccm, v katerem je proti vsem pričakovanjem osvojil naslov državnega viceprvaka. Član Sitar Dunlop Racinga iz Kamnika se je kalil še na dirkah za pokal TOTAL v Sloveniji in McDonald's v Avstriji. V letošnji sezoni ostaja v istem razredu. Na prvih treh dirkah za državno prvenstvo še s starim motorjem kawasaki KX 60, potem pa naj bi končno dobil težko pričakovano novo specialko kawasaki KX 65.

Po nekaj letnem mrtvilu je pri AMD Lukovica letos spet zaživel motokros. V letošnji sezoni bodo za AMD Lukovica vozili trije dirkači, vsi v razredu do 125 ccm. 21-letni Rajko Cvetlo ml. (Yamaha YZ), tekmovalac s petletnim stažem v razredu do 125 ccm, lani in predlani poškodovan, prihaja iz Doba. Doslej je vozil za Sitar Dunlop Racing. Njegova najboljša uvrstitev v skupni oceni cele sezone je 12. mesto, v posamezni vožnji pa 6. mesto iz leta 1997. 17-letni Smrkolj Miha (Yamaha YZ) iz Šentožbolta (kot zanimivost - je sin ministra za kmetijstvo Cirila Smrkolja) ima za seboj tri sezone, eno v razredu do 80 ccm (najboljša posamična uvrstitev 10. mesto) in dve v razredu do 125 ccm (najboljša uvrstitev 13. mesto). 21-letni Vojko Drašček (Honda CR) iz Količevega se je poškodoval, še preden je začel prvo sezono svoje kariere.

Klemen Gerčar je lansko sezono končal s svojo prvo zmago na zadnji dirki za pokal McDonald's v Avstriji, letošnjo pa prav tako začel z zmago v obeh vožnjah na 1. dirki za Pokal Koroske, v močni konkurenci več kot 20-tih tekmovalcev iz Italije, Avstrije in Slovenije. Njegova druga letošnja dirka je veljala za prvo dirko letošnjega državnega prvenstva, ki je bila 2. aprila. Na stezi Prilipe pri Brežicah je zmagal v obeh vožnjah (lani ni zmagal niti v eni vožnji) pred lanskoletnim državnim prvakom.

To zmago je dosegel predvsem zato, ker je veliko treniral, ob moralni in finančni podpori Sitar Dunlop Racingu, s strokovnimi nasveti pa je pomagal Bernard Urbanija, ki ima bogate izkušnje.

Če hoče dosegati še naprej take uspehe, pa bi potreboval še kakšnega sponzorja, da lahko ohrani kvaliteten treninge. S tem pa pridejo tudi uspehi na dirkah.

Prva letošnja dirka za DP v razredu do 125 ccm bo 16. aprila v Orehovi vasi, kjer bo hkrati tudi 2. dirka za DP v razredu podmladek.

Miran Kokalj

TURISTIČNO DRUŠTVO GRADIŠČE

Pred približno desetimi leti se je v glavah nekaj zagnanih Gradiščanov, porodila misel o Turističnem društvu Gradišče.

V želji posodobitve vasi in njene infrastrukture ter čim lepše okolice, se je pred osmimi leti to društvo tudi ustanovilo in združuje vasi Gradišče in Zgornje Praproče. Prvi predsednik društva je bil g. Matija Cerar, katerega velika želja je bila, da ta vas postane poznana tudi zunaj naših meja.

Vas se je v teh letih ob skupnem delu vseh vaščanov uspešno razvijala. Že pred ustanovitvijo Turističnega društva sta bili izvedeni dve srečanja, katerih namen je bil predstavitev vasi in njene dejavnosti.

Na srečanjih se je čez vsa leta marsikaj dogajalo, od vaških sejmov do kolesarskih dirk po novem asfaltu do Sv. Marjete. Vsako leto se vaše gospodinjke predstavljajo s svojimi sladkimi dobrotami in domačim kruhom.

Vsako srečanje pa je popestrjeno s kakšno novostjo. Zadnja leta so bila uspešno organizirana tekmovanja v košnji in grabljenju, kot velika popestritev pa se je izkazala BIK RULETA, ki je v naših krajih popolna novost, saj zmagovalec domov odpelje krepkega doma vzrejenega bika. Lanskoletna novost pa je bila predstavitev najlepšega vaškega petelina.

Vsem, ki v teh letih prihajate na naša srečanja, je ostal v spominu pristrčen sprejem in veliko dobre volje ob najrazličnejšem dogajanju.

Vsako leto so na Turističnem srečanju lepo poplačani vsi napori naših vaščanov, saj najlepše urejena kmečka dvorišča ter najbolj cvetoče domačije prejmejo priznanja za svoj trud.

Skozi vsa leta se je kot uspeh naših srečanj v Gradišču v vasi tudi marsikaj postorilo. Najprej se je v starem zapuščenem kamnolomu uredilo otroško igrišče, kasneje je ob njem zrastle lična brunarica, namenjena vsem vaščanom.

Pripomogli smo tudi k obnovitvi podružnične cerkve pri Sveti Marjeti.

Vsako leto pa se vaščani Gradišče odpravimo na ekskurzijo po naši deželi in na njih spoznavamo tudi druge turistične kraje v Sloveniji.

Tudi v letošnje letu je Turistično društvo pripravilo kar nekaj zanimivega dogajanja v naši vasi. Ob novem letu je bil uspešno organiziran šahovski turnir. V mesecu aprilu je predvidena očiščevalna akcija naše vasi.

Vse skupaj pa ob tej priložnosti vabimo na sedaj že tradicionalno SREČANJE V GRADIŠČU 2000, ki bo 23. junija 2000.

Vsi prisrčno vabljeni!

TD Gradišče

SPINA d.o.o., Krašče 17,
1251 Moravče

Poslovalnica TRGOVINA in DISKONT Krašče,
Poslovalnica TRGOVINA in DISKONT Šentvid
Poslovalnica TRGOVINA Peče

Cenjene kupce vabimo, da v naših diskontnih prodajalnah v Šentvidu in Krašчах, kupujejo prehrabene artikle po ugodnih diskontnih cenah.

Poleg tega vam nudimo še cenejši nakup na naših rednih mesečnih akcijah.

V tekstilni trgovini v Krašчах pa nudimo še:

- posteljno perilo,
- moško, žensko in otroško perilo,
- posodo, PVC posodo,
- izdelke iz kristala in stekla,
- ure, filme in igrače,
- otroške čevlje za obhajilo.

TURISTIČNI KROŽEK NA TEKMOVANJU SLOVENIJA - DEŽELA DOBROT

Na naši šoli deluje že veliko let turistični krožek pod vodstvom gospe Marijane Flis Lederer. V njem sodelujejo učenci od petega do osmega razreda. Vsako leto se nam pridružijo novi člani, ki jih zanima naš šolski okoliš in delo s turisti. Mlajše in starejše obiskovalce vodimo po Brdu in okolici in jim razkazujemo kulturno zgodovinske znamenitosti.

V letošnjem letu smo 10. marca zopet sodelovali na turističnem tekmovanju Turizmu pomaga lastna glava. Naslov tekmovanja je bil Slovenija - dežela dobrot. Mentorica nas je prijavila že oktobra meseca. Na prvem sestanku smo se odločili, da bomo nalogo posvetili krofu ali bobu. Začeli smo z delom, ki je potekal na terenu in v šolski knjižnici. Obiskali smo številne starejše gospodinjice, ki so nam zaupale svoje preverjene recepte za dobre krofe. Poleg tega smo izvedeli tudi za številne običaje in navade, ob katerih se je ta slastna jed cvrla. Gospa Levičnikova iz Krašnje pa je bila tako prijazna, da smo pri njej doma zmesili vzhajano testo in iz njega naredili zelo dobre krofe. Vse to smo tudi posneli in pokazali na tekmovanju. Iz literature smo izvedeli, da je krof že zelo stara sladica in da so jo poznali že Rimljani. Slovenci smo jim dali različna imena. Tako jih na Štajerskem, Koroški in Prlekiji imenujejo krapci, v Breginjskem kotu krafeljni, v Savinjski dolini krafeljci in na Dolenjskem pohaje. Narejeni so iz vlečenega, kvašenega ali nekvašenega testa, prekritega ali napolnjenega z različnimi nadevi in premazanega z različnimi premazi.

Polovico naše raziskovalne naloge smo posvetili trojanskemu ali Konško-vemu krofu. Nekega mrzlega popoldanskega dneva v mesecu novembru smo obiskali GP Trojane, kjer smo se seznanili z zgodovino gostišča, obiskali krofarno in izvedli intervjuje s delavci

podjetja ter zadovoljnimi obiskovalci. Trojanski krofi slovijo tudi zunaj naših meja. Zanje je dobilo podjetje že veliko priznanj, največje med njimi pa je znak SQ, kar pomeni slovensko kvaliteto za proizvode in gostinske storitve.

Poleg raziskovalne naloge smo na tekmovanju predstavili tudi dramsko uprizoritev, ki so jo sestavili učenci, ki so sodelovali v njej. V nastopu smo skušali na humoren način prikazati cvrtje krofov. To delo zahteva izkušnje, zato začetnikom v kuhinji marsikdaj tudi ne uspe. Naši vajenki so priskočili na pomoč kar krofi. Na odru so se zvrstili: pojoči bob iz Črnega grabna, veseli pustni krof, bahati poročni krof in nazadnje najlepši, z lepim rumenim venčkom, s sladkim posipom ter napolnjen z marmeladno - trojanski krof. Kuharski mojster je na koncu ocenil krofe z odlično oceno, gledalci v dvorani pa naše dobre igralce z velikim aplavzom.

Tretji del tekmovanja je bil razstava, na kateri smo prikazali cvrenje krofov, priložnosti, ob katerih se dela krofe ter razvoj GP Trojane. Za to tekmovanje so naredili pri Konšku raznovrstne krofe, s katerimi smo se nazadnje tudi poslaskali.

Za svoje delo smo dobili vsi sodelujoči članki krožka (28 učencev) srebrno priznanje. V imenu vseh članov se zahvaljujem vsem trem mentoricam, ki so nam pomagale in nas vodile pri delu. To so: gospa Marijana Flis Lederer - mentorica turističnega krožka, gospa Nada Trček - mentorica dramatizacije in gospodična Marta Gorjup - mentorica razstave.

Zahvaljujemo se tudi za finančno pomoč Občini Lukovica, Turističnemu društvu Lukovica, Turistični zvezi Lukovica in GP Trojane.

Naše tekmovalno delo bomo predstavili na odprtem dnevu šole v mesecu maju. Takrat vas tudi vabimo na gled Brda in njegovih znamenitosti pod vodstvom naših izkušenih vodičev.

Lep pozdrav
predsednica turističnega krožka
Špela Kveder

BIL SEM NA OBISKU

Tradicija, bi lahko rekli, ko na vseh naših prireditvah srečujemo fante in dekleta, pa otroke in starše v narodnih nošah. Pa še prav bi imeli. Vendar moramo vedeti, da je za ohranjanje tradicije potrebno mnogo truda. Potrebni so ljudje, ki jim ponos ne dovoljuje, da bi kdaj odnehali. V naši dolini je bilo kar nekaj takih. Pokojni Andrejček Šuštar je dolga leta zbiral okrog sebe mlajše in starejše ljudi, budil njihovo narodno zavest in jih navduševal za druženje v narodnih nošah. Petnajstletni deček Milan se je zaljubil v narodne noše, in misel, ki mu jo je privzgojil njegov vzornik Andrejček, ga je vodila in postala tudi njegova opora v življenju. Sem slovenske matere sin, ponavlja tudi danes gospod Milan Ambrožič iz Rafolč. 27 let je vodil skupino narodnih noš pri Turističnem društvu Brdo, sedaj pa enako skupino vodi pri Turističnem društvu Jarše-Rodica. Hodi po stopinjah svojega vzornika in je vesel podpore vseh, ki mu omogočajo, da s to dejavnostjo nadaljuje. Skromno finančno

Milan Ambrožič - z narodno nošo na konju!

pomoč mu nudi tudi gospod župan, za kar se mu posebej zahvaljuje. V skupini je 30 narodnih noš. Radi se udeležujejo vseh prireditev, kamor so povabljeni.

Gospod Milan je tudi predsednik Rdečega križa Rafolče. Petnajst let že vodi krvodajalske akcije in ves čas zelo uspešno. Vsako leto v oktobru pripravi izlet. Vozi jih avtobusni prevoznik Ciril Gerčar. Tudi gospod Gerčar na ta način prispeva, da krvodajalci iz Rafolč vztrajajo v svoji humanitarni dejavnosti.

Mnogim je gospod Milan Ambrožič lahko vzgled zaradi svoje zavzetosti za humanitarno in narodno zavedno delo. Lahko le upamo, da bo našel dovolj posnemovalcev, da bodo narodne noše budile zavest prihodnjih rodov, in da krvodajalstvo v tem prostoru ne bo zamrlo.

Vinko Jeras

Občini zbor godbe Lukovica

2. OBČNI ZBOR LUKOVIŠKE GODBE

Sejna soba v Lukovici je bila 31. marca premajhna, saj se je zbralo nad 30 članov godbe in povabljenih gostov.

Občini zbor je potekal po običajnih pravilih, kjer so po izvolitvi delovnega predsedstva sodelovali: predsednik godbe, tajnik, blagajnik in gospodar pa tudi kapelnik godbe g. Močilnikar.

Nato so navzoče vzpodbudno pozdravili in nagovorili še nekateri gostje, predvsem direktor Glasbene šole Domžale g. Savnik in župan občine g. Burja.

V splošni razpravi je bilo ugotovljeno, da godba odlično deluje v okvirih svojih zmožnosti, da so naši nastopi vedno odmevni v domači občini ali zunaj nje.

Najpomembnejši nastopi, kjer je Lukovška godba sodelovala v letošnjem letu so:

- pozdrav 1. maja - na predvečer 30. aprila, kjer se bodo predstavili občanom na

več krajih podobno kot lansko leto (Lukovica, Rafolče, Krašnja, Trojane, Koseze, Prevoje...)

- 5. maja bo Revija godb (kamniške, domžalske, mengeške, moravske in lukovške) v naši občini v RCU v Lukovici, kar bo gotovo zelo odmevno.

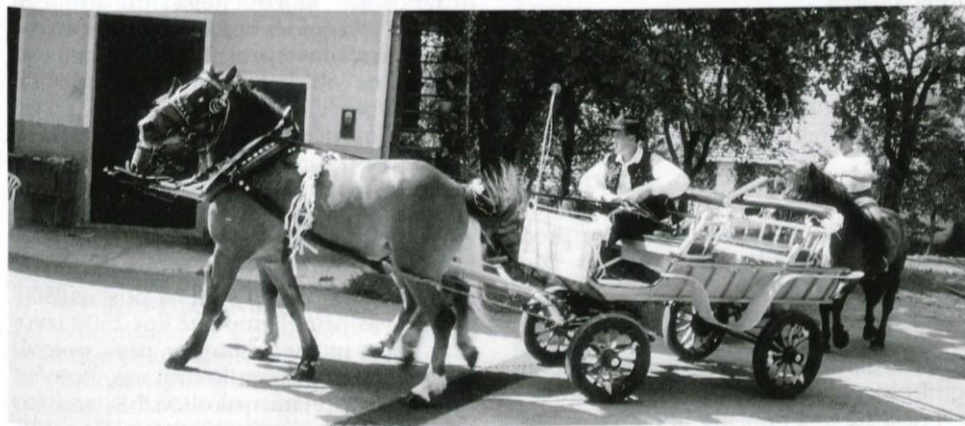
- nadaljevali bomo na dnevu odprtih vrat O.Š.J. Kersnik 13. maja, kjer se bomo predstavili mladini.

- sodelovali bomo še na različnih prireditvah;

- ob Dnevu državnosti - 25. junija
- ob občinskem prazniku - 4. septembra
- ob Dnevu samostojnosti - 26. decembra...

V prostem razgovoru in ob skromnem prigrizku, smo sestanek zaključili v veselem razpoloženju.

Predsednik godbe K. D.

PREVOZI Z ZAPRAVLJIVČKOM

Popeljite vašo družino in prijatelje z zapravljivčkom s konjsko vprego na izlet po naših krajih

- in sicer:
- enodnevni izleti
 - prevozi ob različnih praznovanjih; birma, krst, obhajilo, poroke, rojstni dnevi
- Cenik prevozov:
- enodnevni izlet za 4 osebe: 18.000 SIT
 - enodnevni izlet s kosilom: 25.000 SIT
 - prevoz poroke: 23.000 SIT
 - ostali prevozi: 20.000 SIT.

Informacije na telefon (061) 735-488
 Štefan Kveder
 Sp. Koseze 2, 1225 Lukovica

PO SLEDEH PGD PREVOJE

Od prvih uradnih začetkov pa do danes je preteklo že 111 uspešnih let. GD Prevoje je bilo najprej združeno z GD Lukovica v »Gasilskem društvu Brdo«, ki je bilo ustanovljeno 8. avgusta 1888.

Samostojno GD Prevoje je bilo ustanovljeno 29. avgusta 1948. Prvi koraki so bili še bolj nebolgljeni, saj društvo ni imelo svojih prostorov, svojo opremo je imelo v mlekarski zadrugi. Kaj hitro so ugotovili, da brez gasilskega doma ne bo šlo. S pomočjo državne zavarovalnice Ljubljana in prizadevnih članov so ga začeli graditi l. 1953. Z vsako manjšo ali večjo akcijo so gasilci ugotavljali, da je brez opreme njihovo že tako težko delo še težje. Tako so ves čas kupovali tudi potrebno opremo. L. 1977 so tudi zaradi tega začeli z dozidavo gasilskega doma. Splošna modernizacija je narekovala tudi zamenjave črpalk in prevoznih sredstev PGD Prevoje. Zadnje novo gasilsko vozilo TAM 130 T 11 je namenjeno gašenju požarov kot tudi prevozu pitne vode v občini Lukovica.

Po pregledu delovanja PGD Prevoje smo tako prišli do leta 2000, ko smo se gasilci 26. februarja zbrali na rednem letnem občnem zboru. Od vseh 152 članov se je občnega zbora udeležilo 56 članov. Prisotna sta bila tudi povabljeni g. Markovšek, predsednik GZ Lukovica, in g. Burja, župan občine Lukovica. Najprej je za preteklo leto predstavil poročilo predsednik PGD Prevoje g. Kotnik. Sledilo je tudi poročilo tajnika in blagajnika. Poveljnik PGD Prevoje, g. Bergant, pa je zbranim predstavil delo članov društva v preteklem letu. Člani društva so sami ali skupaj z gasilci bližnjih društev petkrat posredovali ob požarih in naravnih nesrečah, seveda poleg redarskih služb, čiščenja in dežuranja. Opravljenih je bilo preko tisoč prostovoljnih delovnih ur. Poleg »dela« smo sodelovali tudi na petih proslavah in paradah. Lahko pa se tudi pohvalimo s pridnim in vedoželjnim podmladkom, ki že uspešno sodeluje na tekmovanjih, poleg dobrih rezultatov članskih ekip. Do napredka in modernizacije prihaja tudi na področju gasilstva, zato mu moramo slediti s stalnim izobraževanjem in sektorskimi vajami.

Po uradnem delu občnega zbora smo še malo poklepetali in pogasili svojo žejo in lakoto.

V bodoče si želimo čim več uspešnega dela, dobre volje ter čim manj požarov in nesreč.

Na pomoč!

Bojan Andrejka

NATEČAJ - POPLAVE IN PLAZOVI: LITERARNI IN LIKOVNI PROJEKT

Na težave smo ljudje običajno pozorni šele, ko le-te nastopijo. Zavedamo se, da z naravo premalo živimo, nanjo pazimo, jo spoštujemo. Najboljša učitelja sta narava sama in celotno okolje. Izhajajoč iz vrstnega dejstva, da nas je lani podivjana voda, ki je vdiralna v zgradbe ob potoku ob šoli, največ naučila, smo se odločili, da izdelamo lastno knjižico, ki bi na otroško pravljичen način prikazovala doživete dogodke. Dejavnosti smo povezali tudi s kulturnim dnem in tako lahko realizirali vrsto vzgojnih in izobraževalnih ciljev.

Pri izbranem, literarnem projektu, ki ga je razpisal Inštitut za celostni razvoj in okolje Domžale v sodelovanju z Ministrstvom za okolje in prostor in Ministrstvom za šolstvo in šport je sodelovalo 19 drugošolcev OŠ Janka Kersnika Brdo, podružnične šole Blagovica. Dejavnosti so potekale v okviru pouka narave in družbe, slovenskega jezika in likovne vzgoje in trajale s presledki mesec dni.

Prve priprave

Pravzaprav učencev ni bilo težko navdušiti za kar zahtevno delo. Vsi so prizadevno rešili anketne liste, se pogovarjali o vodah, deževanju nasploh in bili tako o tem starosti primerno poučeni.

Razmišljali smo, kako naj se lotimo pisanja zgodbe oziroma pravljice, saj sprva nismo natančno vedeli, kaj želimo ustvariti. Učenci so sedli v skupine in po metodi »okrogle mize« našteli različne možnosti. Menili so, da bi lahko pisali o deklici, ki je čarala poplave, o povodnem možu, ki vrtinči vodo, o Zlatenščici, ki se pogovarja z avtomobili, o ribi, ki ni marala poplave, o nesrečni deklici, ki ji je poplavilo šolo... Seveda so bili učenci pod vplivom pogovora in poslušanih pravljic, vendar vseeno nismo mogli mimo resničnosti, ki smo jo skupaj lani doživeli.

Sodelovalno pisanje rodi zgodbo v pravljici.

Izbrali smo nekatere zanimive ideje in se v naslednjih urah po obširnejših pogovorih lotili pisateljevanja. Nekoliko so bili v pomoč risarsko opremljeni učni listi, na katere so po skupinah pisali dele zgodbe.

1. del: Zlatenščica se predstavi,
2. del: Zlatenščica poplavlja,
3. del: Poplavljen je tudi šola,
4. del: Prijateljstvo se nadaljuje.

Sproti smo izbirali najboljše zgodbe in se jim pri nadaljnjem delu prilagajali. Osnovno vodilo pisanja je bila deklica, ki je skozi svoje oči opazovala naravo in dogodke. V vlogu deklice se ni bilo težko vživeti. Nekateri deli zgodbe so zapisani v tretji osebi. S tem smo želeli še bolj poudariti dramatičnost in ločenost otroškega in odraslega sveta. Z našimi očmi je v zgodbi moč najti več problemov: povezanost človeka z nara-

vo, lepota narave, osnesnaževanje, promet, seveda poplava in bližina hiš. Pravljичnost zgodbi dajejo pogovori s potokom, in predvsem povodni mož, ki se ga otroci kar niso mogli otresti. Posebej odgovoren se nam je zdel izbor naslova. »Nenavadno prijateljstvo« poudarja, da je narava lahko kljub svoji strašnosti z nami prijazna. Želeli smo biti malce skrivnostni in pritegniti k branju tudi ostale obiskovalce šolske knjižnice, kamor smo nastalo slikanico dali.

Likovna podoba knjige

S tehniko flomastra in vodenih barvic smo likovno upodobili posamezne dele zgodbe. Razlize slike na svojevrsten način prikazujejo deževanje, mokro naravo, poplavo. Drugošolci se začnejo bolj ukvarjati s prostorom in kar nekaj slik ta prostor tudi nakazuje. Zaradi večjih stroškov pri fotokopiranju barvnih strani v knjigi ni še več likovnih izdelkov. Modrikasti listi in ležeči format knjige podkrepijo, da govorimo o vodi, potoku. Seveda bi si želeli knjigo v trdi vezavi in s pravim tiskom.

Knjiga - naša prijateljica in učiteljica

Učenci so raje kot posamezno pisali v manjših skupinah. Vsak je skušal po svoje pomagati in bolj, ko se je zgodba zaključevala, večji je bil uspeh posamezne skupine. Kar težko je bilo izbrati najboljše dele, ki smo jih povezali v celoto. Povedi so se daljšale, učenci so izbirali tudi nevsakdanje besede, sleng, da so pripoved poživili, bilo jim je všeč. Tudi pri običajnem pisanju težimo k pestremu izboru besed, k živosti jezika. Učenci so že vajeni sodelovati, manj je pregovarjanj.

Projekt je v celoti uspel, bili smo pohvaljeni in šola je vštevši z raziskovalnim projektom učencev 4. razreda na isto temo dobila republiško priznanje, knjižno in praktično nagrado.

Marija Arh

V sredo, 22. marca, smo šli trije predstavniki 2. razreda na nagradni izlet Vodnih detektivov.

Prišli smo v Ljubljano na Ministrstvo za okolje in prostor. Lepo so nas pozdravili, dobili smo majice in se igrali tobolo.

Prišla sta oba ministra in nam čestitala. Iz Ljubljane smo se z avtobusom peljali do elektrarne Medvode. Tam je umetno jezero. V elektrarni imajo tudi zapornice, ki jih odprejo. Videli smo velika kolesa, ki so se počasi vrtela, generator in film.

Potem smo odšli v tovarno Color. V velikih sodih mešajo barvo, pogledali smo sobo z računalniki, laboratorij in čistilno napravo.

Pri kosilu smo se spoznali z učenci šole Veliki Gaber in se zabavali. Ogledali smo si Zbiljsko jezero in videli labode in race. Izvedel sem, da je jezero dolgo 5 kilometrov.

Proti večeru sem prišel domov.

Aleš Kropivšek

NAGRADNO VPRAŠANJE IZ POTUJOČE KNJIŽNICE

V februarski številki je bila objavljena slika s podelitve bralne značke na Brdu pred več kot tridesetimi leti. Žal so bili prepoznani le trije, ki so bili na slikah. Nagrada zanje pa je: SREČANJE S PISATELJI, KI SO BILI TAKRAT NA BRDU. Kdaj in kje se boste srečali in poklepeta-li, pa boste obveščeni prav kmalu po pošti. Srečanje bo v maju. Tudi pisatelji se veselijo tega srečanja. Iskrene čestitke in hvala za sodelovanje!

IN TU JE ZDAJ NOVO VPRAŠANJE

2. aprila 1805 se je rodil danski pisatelj Hans Christian Andersen. Na njegov rojstni dan je svetovni dan knjige. Pisal je romantično, domoljubno in otroško poezijo, drame in romane. Svetovni sloves pa mu je prineslo 156 pravljic in nekaj realističnih pripovedk.

Vprašanje: Napišite naslove treh Andersenovih pravljic!

Njegove pravljice so tudi v Potujoči knjižnici. Izkoristite priložnost in jih ponovno preberite! Pravljice niso samo za otroke.

Odgovore pošljite na uredništvo Rokovnjača do 19. maja, lahko pa jih oddate tudi v Potujoči knjižnici.

Izzrebal bomo tri nagrajence (en odrasel in dva mlajša bralca), ki bodo prejeli knjižne nagrade.

OBISK V POTUJOČI KNJIŽNICI

Izposoja knjižničnega in drugega gradiva v Potujoči knjižnici je precejšnje število krajanov sprejelo kot prijatelja, ki prihaja na obisk takrat, ko ga pričakujemo in potrebujemo. Veseli smo, da ne stojimo na postajališču in čakamo, kdaj bodo prišli bralci, ampak je vedno v knjižnici živahno. Čeprav je število bralcev precejšnje, še vedno pričakujemo, da nas boste obiskali tudi tisti, ki bibliobus le bežno pogledate, ko ga vidite, da se pelje skozi vas ali stoji na postajališču. V vašo vas pripeljemo več kot 2500 izvodov knjig in med njimi je prav gotovo takšna, ki bo pritegnila tudi vas. Pomlad je čas, ko urejamo okolico hiš, sadimo cvetice in grmičevje. Koristno je pogledati v knjigo, da dobite novo idejo. Saj veste: Knjiga je učiteljica, ki čaka, da vam razkrije nova spoznanja in vas kratkočasi takrat, ko ste sami.

Danes objavljamo število obiskovalcev, število obiskov in število izposojenih knjig. Ko boste prebrali številke, pomislite tudi na veliksot kraja in število prebivalcev v njem in informacija, kje najraje berejo, bo popolnejša.

Nekaj bralcev pa je »pozabilo«, da imajo že dalj časa izposojene knjige doma. Tiste prosimo, da nas spet obiščete, vrnete knjige in si izposodite nove. Nikar vam naj ne bo nerodno, da ste jih pozabili vrniti. Lažje vam bo, ko boste »poravnali svoj dolg«.

DAN ODPRTIH VRAT NA PODRUŽNIČNI ŠOLI KRAŠNJA

Letos smo se odločili, da bomo dan, namenjen proslavi in srečanju z našimi mamicami, organizirali malo drugače. Naj bo to DAN ODPRTIH VRAT! Poleg tradicionalne proslave za 8., oziroma 25. marec, smo želeli vsem staršem pokazati tudi naše pestro izvenšolsko delo.

"Gasilci, ki imajo velika stroje, so se ustavili pred šolo. Pokazali so in velikemu množici gasilskega avtomobila."

Dan odprtih vrat smo imeli 28. marca s pričetkom ob 14.30. Nanj smo povabili starše, stare starše pa seveda tudi bratce in sestrice. Prav vsak je bil dobrodošel. Najprej smo jih povabili v učilnice, kjer so si lahko ogledali risbice, spise, družinske fotografije, poklepotali z drugimi starši in s sošolci svojih otrok. Učenci so jim pripravili sladko presenečenje in spomladanski šopek. Mamicam smo pripravili preprosta darilca, ki jih zmorejo narediti otroške roke. Že vrsto let obdarimo mamice za njihov praznik, letos so bili to prtički s tkaničenjem, ki so jih izdelali vsi učenci sami. Morali bi videti ročice, ki so prvič vdevale šivanke, štele nitke, parale in spet ustvarjale. Bilo pa je tudi veliko prišitih hlač.

Po ogledu učilnic smo vse povabili v avlo, kjer se običajno srečujemo ob podobnih druženjih. Najprej smo mamicam pripravili proslavo. Vedno poskrbimo, da za ta dan nastopijo vsi učenci in tudi tokrat je bilo tako. Predstavili so se učenci vseh razredov, vključno z malo šolo. Predstavil se nam je pevski zbor, ki je zelo številčen in ga obiskujejo poleg učencev vseh razredov tudi mali šolarji in uspešno dela pod mentorstvom vzgojiteljice Mateje Orehek. Navdušili sta obe plesni skupini, ki pridno vadita pod mentorstvom študentke Daše Pavlovič. Predstavila se nam je tudi najmlajša dramska skupina z dramatisacijo naše slikanice Sporočilo iz rdečega aviona. Delajo pod mentorstvom upokojene učiteljice Vere Beguš. Zanimanje za dramski krožek je zelo veliko, zato delajo v treh skupinah. Kaj znajo zaigrati na flavto in klavir, pa so nam pokazale tiste učenke, ki so se z glasbo začele ukvarjati v Krašnji pri krožku klavirja, svoje znanje pa nadgrajujejo letos na Brdu. Pravo navdušenje pa so poželi učenci 3. in 4. razreda, ki so nam na odru prikazali nekaj elementov talne telovadbe od prevailov, stoj na rokah, preskokov raznožno, prevailov v dvojicah in prevailov letno čez sošolca. Učenci so bili spretni, elastični, razgibani in zanesljivi. Pozna se jim, da

imajo športno vzgojo vsak dan in dobrega učitelja športne vzgoje Mitja Beguša.

V učilnici 4. razreda so si starši lahko ogledali na panoju razstavljene slike naravoslovnega krožka, ki ga že nekaj let uspešno vodi učiteljica Karla Šinkovec. Obiskujejo ga učenci 3. in 4. razreda.

Starše smo po proslavi povabili v računalniško učilnico in telovadnico. V računalniški učilnici so pokazali, kako znajo delati na računalnikih. Krožek, ki je med učenci zelo priljubljen, vodita brata Domen in Peter Konda iz Krašnje. Druga skupina se je zbrala v telovadnici, kjer so nam pokazali, kako igrajo namizni tenis. Njihov mentor Uroš Beguš zelo prizadevno vodi ščence, treninge imajo štirikrat tedensko po dve uri. Tudi učenci so nadvse uspešni, pridno vadijo in se udeležujejo najrazličnejših tekmovanj. Njihove medalje in pokale iz letošnjega šolskega leta so si vsi lahko ogledali v avli šole. Nato so se pripravili karateisti. Starši so z velikim zanimanjem spremljali njihovo ogrevanje in trening. Mnogi so tokrat

prvič videli, kako karate pravzaprav izgleda. Na naši šoli deluje letos prvič, vodita pa ga vaditeljici domačinki, Alenka Šinkovec in Urša Kos.

Po zaključku programa so se starši zbrali v jedilnici ob kavici, pecivu in soku, žlahtne kapljice pa je bilo samo za pokušino. V sproščnem pogovoru so si starši izmenjali mnenja, na koncu pa so si ogledali še razstavo izdelkov naših krajanek, ki jo je pripravilo KUD Fran Maselj Podlimbarski Krašnja.

Ura se je bližala 19., ko so odšli zadnji starši. Po kratkem pomenku učiteljev o uspešnosti tega dne se je šola pogreznila v svoj nočni mir, mi pa smo tudi odšli k zaslužnemu počitku. Menimo, da je dan uspel ter da so bili starši in učenci zadovoljni. To pa je največ, kar si delavci šole želimo.

Boža Požar

UČIM SE UČITI

1. del

Woodrow Wilson (nekdanji predsednik ZDA) ni poznal črk do svojega devetega leta, brati pa se je naučil pri enajstih. Ohranila so se pisma sorodnikov, v katerih se čudijo, da je mladi Woodrow tako neumen... in pomilujejo starše.

Lloyd Thompson

Veliko otrok v osnovni šoli ima kljub dobri razvojnimi in intelektualnim dispozicijam slabši učni uspeh, ki pa ga ne moremo istovetiti z isto terminologijo kot otroke, ki imajo specifične učne težave ter potrebujejo dodatno strokovno, pedagoško - korekcijsko pomoč.

V petih razredih osemletke poteka v okviru programa Petra projekt Učim se

učiti, kjer se učenci soočajo s šolskim poučevanjem v šoli ter domačimi dolžnostmi, ki so del učnega procesa.

Predstavila bi izsek našega dela z učenci v petih razredih, ki naj bi prikazal iztočnico našega projekta o učenju.

1. Prvo pravilo dobrega učenja in spremljanja ter zapomnitve učne snovi je - disciplina v razredu.

- To pomeni, da vsak učenec pazi nase in ne na svojega soseda; sosed naj se sam umiri in spremlja učni proces po svojih zmožnostih in sposobnostih prilagajanja ter zbranosti in sodelovanja pri pouku.

- Torej, ne krši delovne discipline, saj s tem škoduje tako sebi kot sošolcem! Zavedaj se, da imajo učenci pravico do nemotenega izobraževanja!

- Kadar imajo otroci težave v šoli, jih imajo tudi doma. Zaradi neuspeha se znajdejo v začaranem krogu. V šoli ga spremljajo slabe ocene, doma pa slaba volja staršev.

2. Priprava na učenje:

- prvi pogoj, ki ga morajo otroci spoštovati, je - zbranost. Ko se otroci odločijo, da se bodo učili, naj se učijo kratak čas, ne pa v nedogled, ker to pomeni, da so z mislimi drugje, ne pa pri šolski snovi.

- Vse si otroci postavijo določene cilje, ki jih vzpodbujajo na poti odraščanja in učenja, je vse drugo mnogo lažje in hitreje. Naj si torej postavijo naslednje cilje:

- a) dolgoročni cilj: kaj želim postati v življenju, kakšen poklic bi rad opravljal... (naj otrok staršem pove, kaj si želi postati, naj si to kam zabeleži);

- b) cilj tega šolskega leta: želim biti odličen... (naj otrok staršem zaupa, kakšen želi biti ob koncu šolskega leta, starši pa mu stojmo ob strani, ga vzpodbujamo, da doseže zastavljeni cilj);

- c) cilj današnjega dne: (pogled na urnik, vsak dan) - primer: pouk 5 ur, učenje 2 uri, trening 1 ura, prosti čas... (Če starši želimo otroku pomagati pri navajanju na sposobnost razpolaganja s svojim delovnim in prostim časom, jih vprašajte, kako so preživeli čas v šoli, kaj načrtujejo za dotični dan ipd.)

- d) cilj trenutnega dela: otrok naj si po točkah zapiše ali pove staršem, kaj bo danes delal.

- Npr.: domača naloga - napiši spis: čas pisanja si omejim na 20 minut, po točkah si označim zgradbo spisa, vključim vanj svoja razmišljanja, osnutek oblikujem in povežem v stavke; ne smem pozabiti, da spis vsebuje uvod, jedro in zaključek.

- Teh 20 minut je namenjeno izključno razmišljanju in pisanju spisa in ničemu drugemu. Če se držiš odmerjenega časa, se s tem učiš zbranosti in koncentracije pri delu. Po končanem delu veš, da te čaka odmor, prosti čas, trening ali kaj drugega.

- Splošna formula za dobro učenje je približno tale: 45 minut dela in učenja, nato 5-15 minut odmora, nato zopet po potrebi 45 minut dela in odmor (med odmorom lahko pojemo jabolko, popijemo kozarec soka, povemo šalo svojim domačim ipd.).

Pedagoginja Lilijana Gracar

GREMO V KINO!

Za nami je marec, mesec, ki ga v filmskem svetu zaznamujejo oskarji, najprestižnejše ameriške filmske nagrade. Letošnja že 72. podelitev oskarjev je bila, vsaj kar se prejetih oskarjev tiče, v znamenju dveh filmov. Lepote po ameriško s petimi oskarji, ki se v naših kinematograih še vedno vrti, in Matrice s štirimi oskarji, ki smo si jo lahko ogledali že lani poleti. Med nominiranimi filmi, ki niso, kljub številnim nominacijam, prejeli nobenega oskarja, pa je še veliko takih, ki na naša platna še prihajajo v maju in juniju.

V tokratni filmski rubriki pa vam bomo postregli z zabavno družinsko komedijo, ki na platna Kina Domžale prihaja konec aprila, in napetim pustolovskim filmom, ki si ga boste lahko ogledali v maju.

Še pred tem pa objavljamo izžrebance nagradnega vprašanja iz prejšnje številke. To so: Mojca KOROŠEC, Negastrn 15, p. Moravče; Klavdija STRMŠEK, Prevoje 104; Petra LENČEK, Prevoje 33b, ki bodo obvestilo o nagradi prejele po pošti.

STUART LITTLE (Stuart Little)

Klasična otroška zgodba F. B. Whita je predstavljena kot kombinacija animiranih karakterjev in igralcev, med katerimi je že z oskarjem nagrajena Geena Davis.

Gospa Little (Geena Davis) in gospod Little (Hugh Laurie) živita s svojim sinom Georgem, igra ga Jonathan Lipnicki, ki je očaral s svojo vlogo v Jerry Maguiru, v hiši blizu newyorškega Centralnega parka. Littlova želita Georgu podariti mlajšega bratca in se odločita za posvojitev. Ko obiščeta sirotišnico in se pogovarjata s tamkajšnjimi otroki, ju pozdravi Stuart (glas mu je posodil Michael J. Fox), mišek, ki zna govoriti, hoditi pokončno, ki nosi obleko in zna prazvaprov vse, kar znajo navadni otroci.

Littlova Stuart tako prevzame, da se odločita, da bosta posvojila njega, nad čimer so preostali člani družine navdušeni. Manj pa je to všeč njihovemu hišnemu ljubljencu, perzijskemu mačku, ki so ga Američani poimenovali Snowbell, in ki ne more verjeti, da je njegov gospodar postala miš ter zato iz tačk ne izpusti nobene priložnosti za ulov svojega mišjega gospodarja.

Stuart Little je od lanskega decembra zaslužil že preko 130 milijonov dolarjev, kar je za film takega žanra izreden uspeh. V ZDA je bil po osmih tednih predvajanja po gledanosti še vedno na tretjem mestu, pri čemer je prehitel celo za oskarje nominirani uspešnici Nadarjeni gospod Ripley in The Green Mile, zaradi česar so se ustvarjalci odločili posneti nadaljevanje zgodbe o tem mišjem junaku, ki Američane navdušuje že več kot 50 let.

Za vse mlade deskarje po svetovnem spletu pa še ta zanimivost: Stuart Little ima zelo zanimivo spletno stran, ki si jo lahko ogledate na naslovu <http://www.stuart-little.com>. Na njej boste našli veliko zabavnih igrvic in če želite svoje prijatelje presenetiti z zabavnim povabilom v kino, si lahko s strani naložite z glasbo in Stuartovimi norčijami opremljeno sporočilo, ki jim ga nato lahko pošljete po elektronski pošti.

TRIJE KRALJI (Three Kings)

Trije kralji je napet pustolovski film Davida Russella z izvrstno igralško zasedbo, ki govori o poveljniku Archiu Gatesu (George Clooney) in treh rezervistih (Mark Wahlberg, Ice Cube in Spike Jonze), ki proti koncu zalivske vojne leta 1991 obtičijo v puščavi, čakajoč na odhod domov.

Pri pripravah na odhod rezervisti naletijo na zamljevid, ki naj bi jim pokazal pot do skrivnega bunkerja, polnega zlata, ki so ga Husseinovi privrženci ukradli Kuvajtu. Ko za zemljevid izve Archie, jih spodbudi, da se

Snemanje filma je bilo še posebej naporno za šarmantnega Georga Clooneya, ki je istočasno snemal tudi nova nadaljevanja Urgence, kar je povzročevalo negotovanje med njegovimi soigralci. Te pa je utišal, ko je s pomočjo svojega znanja, ki si ga je nabral kot pediater dr. Ross, pomagal statistu, ki se je na prizorišču onesvestil in se ob tem pošalil, da ga je pred kosilom opomnil, naj ne je rib. Njegova šala pa je kasneje obveljala tudi kot diagnoza, saj so ugotovili, da se je Mehičan Moreno zgrudil zaradi reakcije na morsko hrano.

odpravijo na lov za zakladom. Seveda pa vse ne poteka po načrtu. Daljše kot je potovanje po Iraku, bolj spoznavajo posledice ameriške politike do Bližnjega Vzhoda.

Čeprav je predsednik Bush obljubljal podporo ljudem, če bi se ti bili pripravljeno upreti svojemu voditelju, ameriška vlada ne stori ničesar, da bi jih podprla, ko do upora zares pride, zaradi česar življenje izgubijo veliko Iračanov. Ko junaki odkrijejo, kaj se dogaja, so razcepljeni med svojo željo po bogastvu in vestjo, ki od njih zahteva, da pomagajo ljudem, ki so jih prišli osvoboditi.

NAGRADNO VPRAŠANJE:

Nastejte vsaj tri filme, ki so bili v kategoriji nominirani za letošnje oskarje.

Svoje odgovore pošljite na dopisnici na naslov: Rokovnjač, Gremo v kino!, Lukovica 46, 1225 Lukovica, do petka, 5. maja 2000. Trem izžrebancem bodo Ljubljanski kinematografi podarili po dve vstopnici za ogled poljubne filmske predstave v Kinu Domžale.

OB 1. MAJU 2000

POTOČNI RAKI NA KORENU

Na Korenu se dogaja mnogo zanimivih stvari. Večino časa igramo košariko, včasih pa tudi raziskujemo, se lovimo, skrivamo, kolesarimo, plezamo in tako naprej. Tako da nam ni nikoli dolgčas. Neko soboto v marcu, ko smo urejali strugo studenca pod vasjo, smo našli nekaj, kar je v Sloveniji zelo redko: "POTOČNEGA RAKA". Nekaj časa smo ga opazovali, potem pa sem stekel po fotoaparatu, da smo ga fotografirali. Sedaj pa še nekaj besed o potočnem raku. Ima

5 parov hodilnih nog, sprednji par hodilnih nog so klešče in na zadku plavalne noge. Ždijo pod kamenjem ali v špranjah v tekočih vodah. So zelo podobni svojim sorodnikom jastogom. Ko jim oklep postane pretesen, se levijo. Ko je rak živ, je črne barve, če ga pa skuhaš pa postane rdeč. Potočni raki živijo tam, kjer je zelo čista voda, zato so na robu izumrtja. Jaz pa sem vesel, da imamo potočnega raka v bližnjem studencu.

Luka Pirnat
Koreno 5
1225 Lukovica

PREDSTAVA V PREVOJAH

Kar malce sem bil presenečen, ko sem prebral v eni od izdaj Rokovnjača, koliko prebivalcev ima krajevna skupnost Prevoje ter katere vasi spadajo pod njeno okrilje. Kajti ko je gostovala gledališka skupina Teatra CFM, ki deluje z veliko pomočjo bratov frančiškanov iz župnije Marijinega oznanjenja z igro Berite Novize v originalu, drugače pa Berite Novice v bližini rojstnega kraja enega od avtorjev, to je Janka Kersnika in nastopila v župnijski dvorani v Šentvidu pri Lukovici, jih je sicer ne preveč številno občinstvo toplo sprejelo in nagradilo z močnim aplavzom, ki si ga mladi igralci vsekakor za svojo odlično igro tudi zaslužijo, vendar pa je bilo žal število obiskovalcev iz drugih krajevnih skupnosti resnično veliko večje, kot pa iz krajevne skupnosti Prevoje. Ob gostovanju neke skupine, ki ji naši kraji niso ravno najbolj poznani, bi bilo lepo, če bi se njihovega nastopa udeležil tudi kakšen predstavnik domačega kulturnega društva ali občine ter jim tudi za promocijo občine reče besedo ali dve, da o kakšnem ličnem spominku na Črni graben sploh ne go-

vorimo. No, pa več sreče prihodnjic. Čast dobrih gostiteljev je rešil kar župnik iz Brda, ki je mlade igralce povabil na večerjo in klepet ob kavi. Upajmo, da so odšli od nas vseeno zadovoljni in da to ni bilo njihovo zadnje gostovanje v Črnem grabnu.

DJD

Prvi maj je praznik delovnih ljudi. Ob pomisli na ta dan, se z nostalgичnimi občutki zavemo, da ni bilo vedno tako.

Kako je bilo pred drugo svetovno vojno?

Praznik ni bil uradno priznan. Tiste, ki so se ob prvem maju družili, organizirali skupne pohode, prepevali domoljubne pesmi in kritizirali družbeno ureditev, so proglasili za nekakšne upornike. Vladajoča elita strank ni želela, da bi se delavci in preprosti ljudje združevali, ker je to pomenilo zahtevo po večjih pravicah zatiranih. Orožništvo je delovalo po navodilih takratnega režima. Shode delavcev so razganjali in posameznike tudi zapirali. Člane društva - Sokolov - in druga napredna kulturna društva (npr. pevsko društvo Solidarnost), so preganjali. Leta 1935 so bile močne stavke kovinarjev, tekstilcev in gradbenih delavcev. V Celju je bil množični Zlet Svobod, katerega so hoteli razbiti, pa jim ni uspelo.

Tudi med drugo svetovno vojno so mnogi domoljubi skrbeli, da 1. maj ni potonil v pozabo. Že v letu 1942 so na Starem gradu nad Kamnikom partizani Kamniške čete zakurili kres in izobesili slovensko zastavo. Tako je bilo tudi drugod po Sloveniji. V Ljubljani so jo aktivisti OF izobesili na zvonik frančiškanske cerkve, čeprav je bilo vsenaokrog polno italijanske vojske in policistov. Leta 1943 so za 1. maj zagoreli mnogi kresovi po hribih in vrhovih gora.

Takoj po končani vojni so bili poklicani vsi državljani, da se pridružijo obnovi požganih hiš, porušenih tovarn in razdrtih cest. Vsi vemo o izčrpavajočem, težkem delu na vseh področjih. Delale so tudi ženske, otroci in invalidi. Za vsa ta dela ni bilo plačila. Ker je domovina dokaj hitro vstajala iz ruševin, je bilo samo to plačilo in zadoščenje vsem. Poglajbljalo se je tovarštvo in druženje. Vsak 1. maj je bil poslej resničen delavski praznik. Uzakonila ga je vlada, spoštovali smo ga vsi in bili ponosni na delovne zmage. Vsa prva leta po vojni pa je bilo prisotno tudi grenko spoznanje, da mnogi člani družbe niso dočakali svobode.

Zdaj se je življenje zelo spremenilo. Kljub temu, da smo z osamosvojitvijo veliko ne samo pridobili, temveč tudi izgubili, živimo veliko bolje. Zgubili smo velike vrednote, ki so bile pridobljene z odpovedovanjem ter telesnimi in duševnimi naporu. Manjka nam tiste zlahnte širine src, ki vidijo in čutijo z vsemi ljudmi okrog sebe. Mnogi so izgubili, nekateri pa nikoli pridobili tisto čudovito lastnost, ki obvladuje človeka tako, da mu je mar, kako živijo njegovi najbližji, sorodniki, prijatelji, vsa družba... Preveč je primerov, ki dokazujejo, da usiha tovarštvo, da se pri pridobivanju raznih dobrin mnogi poslužujejo metod, ki koristijo samo njim, na škodo drugih.

Praznujmo ta naš praznik v družbi s prijatelji in znanci. Ne pozablajmo, kako smo živeli nekoč, in na one, ki so bili z nami. Naj nas ta najlepši pomladni mesec vodi k novemu ustvarjanju in vedno večjim uspehom.

Elka Podbevšek

HOROSKOP ZA OBDOBJE 20. 4. DO 20. 5. 2000

OVEN

Ljubezen: Vajina sreča gre bližnjim že krepko na živce. Pokazali boste, da ste tip, ki se zna postaviti zase. Samski poznanstva ne obešajte na velik zvon.

Posel: Načrtovano ali ne, obeta se vam velika sprememba s pomočjo starejše osebe. Sledil bo uspeh nad pričakovanjem.

Zdravje: Prebavne motnje, tako kot so prišle, tako bodo odšle. Vi že veste zakaj.

BIK

Ljubezen: Veliko potovanj v dvoje vam bo lepšalo občutke. Druge skrbi boste pometli pod preprogo. Samski boste kazali sproščenost le navzven, kar pa ne bo ostalo prikrito.

Posel: Kot po tekočem traku, se vam uspehi vrstijo, zato boste dopustniško razpoloženi, to pa eno z drugim ne gre. Vi pa boste našli način, da bo volk sit in koza cela.

Zdravje: Kot vsako pomlad, vas tudi tokrat muči želja po izgubi kakšnega kilograma. Pa kar urno, saj veste, čič ne da nič.

DVOJČKA

Ljubezen: S partnerjem boste uživali, kot že dolgo ne. Hkrati boste ugotovili, da vam je ravno on največji zaveznik. Samski, dobro odprite oči, kajti v večji družbi bo nekdo iskal vašo pozornost.

Posel: Vse bo šlo kot po maslu, resnično nad pričakovanjem. Le strah, da bodo zasluge pripisane starejši - nadrejeni osebi, je odveč.

Zdravje: Izboljšano, tako da se boste z lahkoto povsem posvetili tudi vrtičkanju.

RAK

Ljubezen: Zapeljivemu povabilu se boste zares diplomatsko odrekli. Zamišljeni boste, vendar vam ne bo žal. Samski boste priložnost sprejeli in ugotovili, da je to za vas pretrd oreh.

Posel: Veliko vzrokov imate za dobro voljo, tako pri delu kot pri zaslužku. Vrata naprej, so odprta, kam z denarjem pa tako že veste.

Zdravje: Kakorkoli že, najbolje, da stopite do zdravnika, preveč se je vsega nabralo.

LEV

Ljubezen: Če ne iščete težav sami, jih tudi ni in jih tudi ne kaže, saj vas partner razvaja, sami pa imate polno glavo materialnih skrbi. Samski boste zaradi samovšečnosti

spregledali in naredili napako v odločilnem trenutku.

Posel: To, kar se vam zdi težava, je malenkost. Pomislite, težave imajo tudi milijonarji. Z rešitvijo te pa boste korak bližje, da postanete to tudi vi.

Zdravje: Fizično in psihično ste na konju, popazite še na ledvice, da bo mera še polnejša.

DEVICA

Ljubezen: Nervozni boste zaradi partnerjevih in tudi svojih poslovnih razmer: nadure, poslovnje poti itd. Dobro veste, da se temu ne da izogniti. Lahko pa se izognete prepiru. Samskim načrti ne bodo uspeli.

Posel: Sicer garaško, vendar zelo uspešno obdobje, tudi za večje načrte - odpiranje firme, napredovanje itd.

Zdravje: Tablete proti glavobolu vam bodo resnično prav prišle, tudi s kondicijo ne bo najbolje.

TEHTNICA

Ljubezen: S partnerjem si bosta želela najti svoj mir, stran od domačih, od službe, najraje pa bi se kar odselila. Samski boste spremenili imidž in upali na več sreče.

Posel: Če se sami ne morete odločiti, vam bo pri tem pomagal nekdo drug. Zadovoljni boste in končno začeli verjeti vase, razlogi bodo očitni.

Zdravje: Brez panike - k zdravniku boste šli, vendar vam bo odleglo, ni to, kar se bojite.

ŠKORPIJON

Ljubezen: Mirno življenje v dvoje vam bo razburkala bližnja okolica, kar nekaj težav bo. Lotila se bosta dolgoročnejših načrtov. Samske čaka takrat razočaranje.

Posel: Ovire so za vami, doseženo boste utrdili, to pa ni vaš končni cilj. Temu boste z vsako potezo bližje.

Zdravje: Nasvet, ki ste ga bili deležni, je obrodil sadove. Rezultat bo dobro počutje, izredna kondicija in še nekaj, kar vam bo ostalo v navadi.

STRELEC

Ljubezen: Ne kaže najbolje, pa tudi ne najslabše, le misli boste imeli v drugih problemih. Samski se preveč obremenjujete s preteklostjo, kar vam preprečuje, da ujamate dejanski trenutek.

Posel: Položaj, ki ste ga dosegli, boste obdržali, pridobili še kakšno ponudbo, in tako veselo na delo. Tistemu, kar vas žuli, se bliža konec.

Zdravje: Na tem področju ste že nekaj časa vzgled drugim. Poskrbite, da tako tudi ostane.

KOZOROG

Ljubezen: Nekoliko boste ljubosumni, vendar ne zaradi partnerjeve odsotnosti, temveč zaradi svo-

je. Samski ne boste vedeli, kje se vas drži glava, ujeti boste med dvema.

Posel: Po vsem sodeč, se vam velik zaslužek nadaljuje. Čaka vas tudi presenečenje glede napredovanja, na kar ste potihem tudi upali.

Zdravje: Vaše merilo za zdravje je kondicija, te vam resnično ne bo manjkalo. Všeč vam bo, ko bodo drugi to opazili.

VODNAR

Ljubezen: Skrbi so odveč, namesto da gledate daleč v prihodnost in s tem vzemirjate partnerja, se mu raje posvetite zdaj, v tem trenutku. Videli boste, da je pravi človek za vas in zanesljiv sopotnik. Samski, pomlad vas bo razganjala kot še nikoli. Malo tu, malo tam in nikakor se ne boste mogli ustaviti in odločiti.

Posel: Nekako se ne morete rešiti problemov, in ravno ti bodo vzrok za genjalno zamisel.

Zdravje: Prisotnosti glavobola in slabe volje si res nihče ne želi. To je le rezultat stresne situacije, ki bo kmalu minil.

RIBI

Ljubezen: Srečo imate, saj vam partner bere želje in jih uresniči, še predno mu date za to zeleno luč. Samski boste žareli od sreče, vzrok bo sanjska oseba.

Posel: To kar delate, delajte z veseljem, če tega ne znate, za to poskrbite. Tokrat pa bo veselje tudi pri zaslužku.

Zdravje: Velika skrb je za vami, ni tako hudo, kot je bilo slišati. Vse skupaj pa je minljive narave.

Sestavil ASTRAL

Prihodnost je rezultat razmerja vaših sedanjih pozitivnih in negativnih energij.

Vse to vam razkrije z dlani in kart

ASTRAL s.p.

osebno vedeževanje

Pestner Viktor

Motnik 56

☎ 061/848 044

041/933 232

LETEČI REPORTER

Proti Trojanam se zaradi del na viaduktu Baba tudi ob sobotah valijo počasne kolone

Odpadki v vodi

Lovci in otroci, ki so čistili za vami!

Kadar ni zlobe
in zavisti
je srečna mladost
in starost

»Urejena« balinišča in bife v Šentvidu

OBVESTILO

Obveščamo lastnike kmetijskih traktorjev in traktorskih priklopnikov, da bodo tehnični pregledi teh vozil po naslednjem razporedu:

Sreda 3. 5. 2000	Od 8.00 do 12.00 in od 13.30 do 18.00 ure v Moravčah pri Kmetijsko-gozdarski zadrugi
Četrtek 4. 5. 2000	Od 8.00 do 12.00 ure v Moravčah pri Kmetijsko gozdarski zadrugi
Četrtek 4. 5. 2000	Od 13.30 do 18.00 ure na Trojanah pred trgovino »Atrans«
Petek 5. 5. 2000	Od 8.00 do 12.00 ure v Blagovici pred pisarno Krajevne skupnosti
Petek 5. 5. 2000	Od 13.30 do 18.00 ure v Krašnji pred pisarno Krajevne skupnosti
Ponedeljek 8. 5. 2000	Od 8.00 do 12.00 ure in od 13.30 do 18.00 v Lukovici pred Kulturnim domom
Torek 9. 5. 2000	Od 8.00 do 12.00 ure in od 13.30 do 18.00 ure v Dobu pred trgovino Napredek
Četrtek 11. 5. 2000	Od 8.00 do 12.00 ure in od 13.30 do 18.00 ure v Radomljah pred Kulturnim domom

S seboj **OBVEZNO** prinesite dokumente, ki so potrebni za tehnični pregled, in veljavni osebni dokument o istovetnosti lastnika vozila!

AS Domžale
Tehnični pregledi
Trzin, Blatnica 003 A
Tel: 162-18-13

OBNOVA CERKVA

Popotnik, ki ga pot zanese v naše kraje, je verjetno presenečen, ko vidi, koliko obnovljenih znamenj in cerkev je na našem področju. Vsekakor se je zato najprej potrebno zahvaliti gospodu Andreju Svetu, ki z veliko potrpežljivostjo organizira, zbira in pošilja vse vloge in dopise na razne naslove, potem veliko razumevanje občine Lukovica in gospoda župana, da se naša kulturna dediščina ohrani tudi kasnejšim rodovom. Na račun dobrega gospodarjenja pa nekaj primakne tudi država. V preteklem letu je bilo kar nekaj velikih investicij v Praprečah, Zlatem Polju, Prevojah. Še vedno velja, da se s skupnimi močmi največ naredi, zato bi se ob tem rad zahvalil vsem, ki ste in ki še boste darovali za obnovo cerkva ter tudi cerkvenim ključarjem za njihovo skrb pri vzdrževalnih delih. Hvala Bogu, da smo vsa dela v preteklem letu srečno izpeljali. V letošnjem letu pa bomo gradili in obnavljali zopet glede na razpoložljiva sredstva in našo iznajdljivost.

DJD

*Bolečina da se skriti,
tudi solze zatajiti,
a kako srce boli,
ker te več med nami
ni.*

ZAHVALA

V nedeljo, 5. marca, smo se poslovili od naše mamice

POLONCE ANDREJKA

Iz Šentvida 23

Vsem, ki ste se od nje v velikem številu poslovili, jo pospremili na njeni zadnji poti, nam izrekli sožalje, darovali cvetje, sveče, denarne prispevke in prispevke za sv. maše, se iskreno zahvaljujemo.

Lepa hvala številnim gasilskim društvom za udeležbo, domačim gasilcem pa za organizacijo pogreba.

Zahvaljujemo se župnikoma g. Svetetu in g. Vrtovsku, domačemu cerkvenemu pevskeemu zboru, Moškemu pevskeemu zboru iz Lukovice, govornikoma, g. Hafnerju in g. Kotniku ter trobentačema za lepo opravljen pogrebni obred.

Vsem še enkrat iskrena hvala.

Vsi njeni
Šentvid, marec 2000

*Le delo, skrb,
ljubezen in trpljenje
izpolnjevalo Tvoje
je življenje,
pa pošle so ti moči
in zaprla trudne
si oči.
In čeprav spokojno
spiš,
z nami kakor prej
živiš.*

ZAHVALA

Z globoko žalostjo in bolečino v srcu; nepričakovano in mnogo prezgodaj, v 54. letu, nas je kruta usoda ločila od naše predrage žene, mame, babice, sestre, tete in tašče

ROZALIJE (ROZKE) KORANT

roj. KOSER

iz Prevoj pri Lukovici

Iskreno in iz srca se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, sovaščanom, prijateljem, sodelavcem, bivšim sodelavcem in vsem, ki ste si ji poklonili. Za podarjeno cvetje, sveče, darovane svete maše in drugo pomoč, izrečena sožalja in tako množično spremstvo na njeni zadnji poti.

Zahvaljujemo se tudi gospodu župniku Andreju Svetetu za lepo opravljen cerkveni obred, pevcem, trobentačema za zaigrano Tišino, skratka vsem, ki ste pomagali in sodelovali pri pogrebem obredu.

Posebna zahvala nečakinji Jelki za vsestransko pomoč.

Vsem in vsakemu posebej še enkrat iskrena hvala.

Vsi, ki smo jo imeli radi.

VEČNOST

*Ni več konca,
Ni več bolečine,
Ki me mori vse noči.*

*Hodim po cesti,
Čutim tvoje dotike,
Vsepovsod te vidim.*

*Ne boli, ker nisi tu,
Ne boli, ker si z njo,
Nikoli več te ne slišim,
V sanjah me preganjajo
Tvoji duhovi.*

*Jutro me reši tebe,
Življenje se mi ponuja
V vsej svoji velični.
Nekje globoko v mojem
Srcu te slišim in ljubim.*

T. M.

TROJANE d.d.

KJER SO DOMA SLASTNI TROJANSKI KROFI

Trojane eno od redkih gostišč iz tradicije dobre stare gostilne.

Ob evropski prometni žili Dunaj-Trst, je leta 1859 zrasla za tisti čas mogočna Konškova gostilna s prenočišči, v kateri se je vsakdo rad ustavil. Že leta 1913 je skozi Trojane vozil redni avtobus.

Posodobljeno in razširjeno gostišče Trojane je kos tudi današnjemu prometu, ob vsem tem pa je ohranilo nekdanjo domačnost, sloves dobre kuhinje in počivališča.

Prijazna postrežba, prijeten ambient in pestra izbira odličnih domačih jedi, polnijo gostišče ob vsakem času. Kako tudi ne? Saj so nosilci znaka SQ, kar pomeni slovensko kvaliteto za proizvode in gostinske storitve.

Od vseh dobrot pa prav zagotovo najbolj slovijo slastni trojanski krofi. Njihova priljubljenost ni naključje; še vedno jih delajo ročno po starem hišnem receptu.

Gostišče ponuja manjše gostinske sobe v stari gostilni in večje v novih restavracijskih objektih. V poletnem času je najprijetneje pod veliko platneno streho na terasi, kjer se odpira pogled na Zasavsko hribovje in prelepo predalpsko gričevje, kjer so zrasle tudi Trojane.

Tudi ob novi avtocesti bodo Trojane ostale mikavno počivališče z domačnostjo, ki je zlepa ne premore kak sodoben obcestni objekt.

